

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

П'ятниця, 16 травня 2008 року ● № 53 (2005) ● **Ціна вільна**

"ЗЕНІТ" ПІДКОРИВ ЄВРОПУ

"Зеніт" уперше в своїй історії виграв європейський титул! На стадіоні "Сіті оф Манчестер" пітерський клуб здобув заслужену перемогу над шотландським "Рейнджерсом" з рахунком 2:0, зумівши завоювати для Росії другий єврокубок за останні три сезони. Нагадаємо, що в 2005 році першим російським володарем Кубка УЄФА став столичний ЦСКА. Потім двічі поспіль престижний трофей вигравала "Севілья". І от черга дійшла до "Зеніта"!

Після феєричних перемог над іспанським "Вільярреалом", французьким "Марселем", леверкузенським "Байєром" та мюнхенським "Байєрном" російський клуб не міг не перемогти в фіналі! Браво, "Зеніт"! Браво, Тимощук! Як виявилось, Анатолій недарма перейшов з "Шахтаря" в російський клуб.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на липень — до 10 червня.

У ЗЕНІТІ СЛАВИ!

ЗЕНІТ 2		0 РЕЙНДЖЕРС
Малафеєв Анюков Крижанац Ширл Широков Тимощук Зирянов Файзулін (Кім Дон Чжин, 90+2) Денисов Фатих Текке Аршавін	1:0 Денисов (72) 2:0 Зирянов (90) 14 травня. 21.45. Манчестер. "Сіті оф Манчестер". 38000 глядачів.	Александер Уейр Папац (Ново, 77) Куельяр Бродфут Хемдані (Лі Маккалох, 80) Томпсон Уїтакер (Бойд, 86) Девіс Фергюсон Даршевіль
Чонтофальский Радімов Горшков Іонов Ріксен Домінгес	Суддя: Петер Фройдфельдт (Швеція) Малафеєв (90)	Сміт Адам Файє Дейлі
Дік АДВОКАТ		Уолтер СМІТ

"Рейнджерс" у восьми матчах Кубка УЄФА, проведених з моменту вильоту з Ліги чемпіонів, забив разом зі всіма своїми суперниками лише сім голів. "Зеніт" поодинці набив в своїх поєдинках плей-офф удвічі більше. Характерно, що Уолтер Сміт назвав перемогу пітерців над "Байєрном" з рахунком 4:0 "одним з кращих результатів у єврокубках цього сезону". Саме матч на "Петровському" двотижневої давнини й зробив "Зеніт" фаворитом майбутнього поєдинку, що зовсім не радувало Адвоката.

"Ви не можете дійти до фіналу Кубка УЄФА, Кубка шотландської ліги й Кубка Шотландії, а також, сподіватися стати чемпіонами, не будучи при цьому збалансованою командою, яка вміє грати в футбол. Не намагайтеся зробити "Рейнджерс" гіршим, ніж він є", — заявив голландський тренер "Зеніта".

Я думаю, Адвокат лукавив перед грою, а говорив це аби не зменшувати заслуг своєї команди, якщо "Зеніт" завоює трофей, або ж з тієї причини, що сам колись був наставником "рейнджерів" і просто не міг погано висловитись про британську команду.

Але, як показав сам поєдинок, "Рейнджерс" — випадковий учасник фіналу. На стадії плей-офф "Зеніт" мав справу з іменитішими та небезпечнішими командами. Мабуть, лише "Байєр" був одного рівня з "рейнджерами". Самі „скоти" буквально пролізли у фінал, подивіться на їхню статистику. Але той факт, що команда Уолтера Сміта пропустила лише два м'ячі за вісім зустрічей насторожував.

Тактику гри від глухої оборони британський спеціаліст вибрав і на фінальний поєдинок, сподіваючись лише на одне – дотягнути до серії післяматчевих пенальті, а там, можливо, фортуна всміхнеться. Зразок антифутболу ніяким чином не лікав ані Сміта, ані вболівальників шотландського клубу. Петербуржці з стартовим свистком шведа Петера Фройдфельдта забрали м'яч і не віддавали його до свистка на перерву. Перевага у володінні м'ячем в першому таймі була просто тотальною. "Рейнджерс" удесятьох окопався у своєму штрафному. Красномовно про це свідчить статистика ударів по воротах – 12:1.

Однак до реальних загроз справ не доходила. Був небезпечний вихід Аршавіна й потужний удар Анюкова — й усе. На 45-й хвилині зустрічі стався момент, у якому арбітр повинен був показати на одинадцятиметрову позначку, але не зробив цього. Аршавін навішував у штрафний майданчик, і м'яч відверто потрапив у руку оборонця "рейнджерів".

Перші десять хвилин другого тайму "Зеніт" також повністю контролював хід поєдинку, але знову ж ніяких подій на полі не виникало. А потім шотландці, несподівано для "Зеніта", додали. Британці провели масовану атаку, під час якої могли забити двічі. Девіс вивів віч-на-віч Даршевіля, удар якого блискуче парирував Малафєєв. Потім раптово виникла "пожежа" у володіннях "Зеніта", яку вдалося погасити з величезним збитком для нервової системи вболівальників петербурзького клубу. Крім того, під час цієї убивчої атаки м'яч потрапив у руку Денисова, але суддя не став карати "Зеніт". Шотландці були дуже незадоволені, але, вочевидь, вони забули епізод наприкінці першого тайму...

Шикарний момент через якийсь десяток хвилин мав Аршавін: скориставшись безадресним, на перший погляд, винесенням від своїх воріт, Андрій помчав від опікунів, прокинув круглого повз Александера, який необачно вискочив за межі штрафного, мабуть, не знаючи про швидкість Аршавіна, і бути б голу, аби не примчався своєчасно на стрічку своїх воріт Папац. Він-то й знешкодив обвідний удар пітерської "десятки". Проковтнувши цю невдачу, "Зеніт" продовжив уперто гнути свою лінію – і незабаром добився-таки свого! Ігор Денисов обігрався з Аршавіним, який видав тонкий пас партнеру на хід між Бродфутом та Уейром, і хавбеку "Зеніта" залишалося лише проштовхнути м'яч повз Александера, що й блискуче Денисов зробив – 1:0.

Сльози щастя...

Анатолій Тимощук — гордість України!

Сум і приреченість відразу з'явилася в очах шотландських вболівальників, а що, мабуть, найбільше вразило — аналогічне спостерігалося і у виразі обличчя тренера "Рейнджерса". Вихід на поле трійки форвардів — Ново, Лі Маккалока та Бойда — абсолютно нічого не дало шотландцям.

Аршавін продовжував третирувати оборону ворога і через декілька хвилин повинен був стати автором другого голевого паса: Зирянов після прострілу Андрія бив від душі, сильно й прицільно, проте м'яч, "облизавши" стійку, пішов за лицьову. Втім шанс виправитися Костянтину ще випав – і вже ним найкращий гравець Росії минулого сезону скористався бездоганно: триходівка Аршавін – Фтаих Текке – Зирянов вийшла настільки ефектною, наскільки й ефективною - 2:0.

Після матчу Дік Адвокат констатував, що для російського футболу настали хороші часи. Голландець також визнав, що перший у його кар'єрі єврокубок стане "особливим призом", а його візаві з "Рейнджерса" Уолтеру Сміту залишалося тільки сказати, що в його розпорядженні немає гравців калібру Андрія Аршавіна, якого до речі було визнано найкращим гравцем фінального поєдинку.

Підготував
Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

ШЛЯХ ДО ФІНАЛУ "ЗЕНІТ"

Перший раунд: "Зеніт" - "Стандарт" (Бельгія) – 3:0 1:1
Груповий раунд: "Зеніт" – АЗ (Голландія) -1:1
"Лариса" (Греція) – "Зеніт" – 2:3
"Зеніт" – "Нюрнберг" (Німеччина) – 2:2
"Евертон" (Англія) – "Зеніт" – 1:0
1/16 фіналу: "Зеніт" – "Вільярреал" (Іспанія) – 1:0 1:2
1/8 фіналу: "Зеніт" – "Марсель" (Франція) – 2:0 1:3
1/4 фіналу: "Зеніт" – "Байєр" (Німеччина) – 0:1 4:1
1/2 фіналу: "Зеніт" – "Байєрн" (Німеччина) – 4:0 1:1

"РЕЙНДЖЕРС"

1/16 фіналу: "Рейнджерс" - Панатінаїкос (Греція) – 0:0 1:1
1/8 фіналу: "Рейнджерс" - "Вердер" (Німеччина) – 2:0 0:1
1/4 фіналу: "Рейнджерс" - Спортинг (Португалія) – 2:0 0:0
1/2 фіналу: Рейнджерс – Фіорентина (Італія) – 0:0 0:0 (пен. – 4:2)

КУБОК ЯРМАРОК

1971	Лідс (Англія) – Ювентус (Італія) – 2:2 1:1
1970	Арсенал (Англія) – Андерлехт (Бельгія) – 1:3 3:0
1969	Ньюкасл (Англія) – Уйпешт Дожа (Угорщина) – 3:0 3:2
1968	Лідс (Англія) – Ференцварош (Угорщина) – 1:0 0:0
1967	Динамо Загреб (Югославія) – Лідс (Англія) – 2:0 0:0
1966	Барселона (Іспанія) – Сарагоса (Іспанія) – 0:1 4:2
1965	Ференцварош (Угорщина) – Ювентус (Італія) – 1:0
1964	Сарагоса (Іспанія) – Валенсія (Іспанія) – 2:1
1963	Валенсія (Іспанія) – Динамо Загреб (Югославія) – 2:0 2:1
1962	Валенсія (Іспанія) – Барселона (Іспанія) – 6:2 1:1
1961	Рома (Італія) – Бірмінгем (Англія) – 2:0 2:2
1960	Барселона (Іспанія) – Бірмінгем (Англія) – 1:1 4:1
1959	зб.Барселони (Іспанія) – зб. Лондона (Англія) – 2:2 6:0

ВСІ ФІНАЛИ КУБКА УЄФА

2008	Зеніт (Росія) - Рейнджерс (Шотландія) - 2-0
2007	Севілья (Іспанія) – Еспаньол (Іспанія) - 2-2 (пен. - 3-1)
2006	Севілья (Іспанія) – Мідлсбро (Англія) - 4-0
2005	ЦСКА (Росія) – Спортинг (Португалія) - 3-1
2004	Валенсія (Іспанія) - Марсель (Франція) 2-0
2003	Порту (Португалія) – Селтик (Шотландія) - 3-2 (д.ч.)
2002	Фейєноорд (Голландія) - Борусія Д (Німеччина) - 3-2
2001	Ліверпуль (Англія) - Алавес (Іспанія) - 5:4
2000	Галатасарай (Туреччина) - Арсенал (Англія) - 0:0 (пен. - 4:1)
1999	Парма (Італія) - Марсель (Франція) - 3:0
1998	Інтер (Італія) – Лаціо (Італія) - 3:0
1997	Шальке-04 (Німеччина)- Інтер (Італія) - 1:0 0:1 (пен. - 4:1)
1996	Байєрн (Німеччина) - Бордо (Франція) - 2:0 3:1
1995	Парма (Італія) - Ювентус (Італія) - 1:0 1:1
1994	Інтер (Італія) – Казино (Австрія) -1:0 1:0
1993	Ювентус (Італія) - Борусія Д (Німеччина) - 3:1 3:0
1992	Аякс (Голландія) – Торіно (Італія) - 2:2 0:0
1991	Інтер (Італія) – Рома (Італія) - 2:0 0:1
1990	Ювентус (Італія) – Фіорентина (Італія) - 3:1 0:0
1989	Наполі (Італія) – Штутгарт (Німеччина) - 2:1 3:3
1988	Байєр (Німеччина) - Еспаньол (Іспанія) - 0:3 3:0 (пен. - 3:2)
1987	Гетеборг (Швеція) – Данді Юнайтед (Шотландія) - 1:0 1:1
1986	Реал (Іспанія) - Кельн (Німеччина) - 5:1 0:2
1985	Реал (Іспанія) – Відеотон (Угорщина) -3:0 0:1
1984	Тоттенхем (Англія) - Андерлехт (Бельгія) - 1:1 1:1 (пен. - 4:3)
1983	Андерлехт (Бельгія) - Бенфіка (Португалія) - 1:0 1:1
1982	Гетеборг (Швеція) - Гамбург (Німеччина) -1:0 3:0
1981	Іпсвич (Англія) - АЗ-67 (Голландія) - 3:0 2:4
1980	Айнтрахт (Німеччина) - Борусія М (Німеччина) - 2:3 1:0
1979	Борусія М (Німеччина) – Црвена Звезда Югославія) - 1:1 1:0
1978	ПСВ Ейндховен (Голландія) - Бастія (Франція) - 0:0 3:0
1977	Ювентус (Італія) - Атлетик (Іспанія) - 1:0 1:2
1976	Ліверпуль (Англія) - Брюгге (Бельгія) - 3:2 1:1
1975	Борусія М (Німеччина) - Твенте (Голландія) - 0:0 5:1
1974	Фейєноорд (Голландія) - Тоттенхем (Англія) - 2:2 2:0
1973	Ліверпуль (Англія) – Борусія М (Німеччина) - 3:0 0:2
1972	Тоттенхем (Англія) – Вулверхемптон (Англія) - 2:1 1:1

ДОБРА ТРАДИЦІЯ

«Динамо»

Після успішного досвіду дебютної зустрічі футболістів зі своїми шанувальниками на стадіоні "Динамо" відбулося чергове тренування, відкрите для вболівальників.

Із гравців основного складу в тренуванні не брали участі Олександр Шовковський, який трохи захворів, Аіла Юссуф й Олександр Алієв. А от Ісмаель Бангура, який за підсумками нещодавнього Бюро ПФЛ отримав триматчеву дискваліфікацію і для якого нинішній сезон вже закінчено, був разом із командою і брав участь у тренуванні разом з усіма.

Сьомін поділився планами команди на міжсезоння: "10 червня більшість хлопців виходять із відпустки. Виняток ми зробимо для гравців національних збірних, які приєднаються до команди пізніше, – в індивідуальному порядку для кожного. Два тижні ми тренуватимемося в Києві. На 22 червня в нас запланований товариський матч із російським "Динамо" (Москва), який відбудеться в Москві, після чого ми виїжджаємо на два тижні на тренувальний збір до Австрії".

Владислав Ващук благословляє молодь на ратні подвиги.

Ігор СУРКІС:

Я ЗА ТЕ, ЩОБ ГРАЛА МОЛОДЬ

— Ігоре Михайловичу, чи вірите ви, що "Динамо" вдасться завоювати золоті медалі?

— Усе можливо. Футбол — це такий вид спорту, де потрібно вірити до останньої секунди. Однак, якщо "золото" все ж візьме "Шахтар", це буде заслужено. Для нас виграти "золото" чемпіонату не є першочерговою метою. Таке завдання ми ставили перед Анатолієм Дем'яненком минулого року, коли святкували 80-річчя клубу. Тоді команда виграла все. Але ми осоромилися в Європі. Я, як президент клубу, більше такої ганьби не терпітиму. Краще ми взагалі не братимемо участь у Лізі чемпіонів, а створюватимемо й готуватимемо команду, яка гратиме там достойно. Якщо ми будемо другими в чемпіонаті, в нас буде важкий прохідний бар'єр до групового раунду Ліги чемпіонів, оскільки ми знаходимось у групі "несіяних" команд. Те, що в Європі можна грати успішно, заявляти про себе й набиратися сил, довів російський "Зеніт", який наступного сезону стартує в Лізі чемпіонів уперше в своїй історії. Думаю, вони виглядатимуть гідно. Нам же потрібно запастися терпінням і трішки зачекати. Юрій Павлович робить потрібні кроки в правильному напряму.

— В останньому матчі гратиме Ярмоленко?

— Склад на гру визначає тренер. Але я вважаю, нехай краще команда зазнає поразки, але молодь буде грати.

— Як ви ставитесь до практики стимулювання однієї з команд третьою стороною?

— Не буду говорити, що ми цього не робимо. Ми стимулюємо команду, яка грає проти нашого конкурента, щоб вона мала більшу мотивацію, виходячи на поле. Ви бачили, що "Ворскла" однозначно була стимульована третьою стороною. А щодо донецького "Металурга", то там такі господарі, що я не думаю, що наша стимуляція може щось змінити. Команда боротиметься через патріотичні почуття до свого клубу. Але ось чи під силу їй відібрати очки в "Шахтаря" — це вже інше питання.

— Кого з орендованих гравців повертатимете в "Динамо"?

— Однозначно повертаємо Саблича. Упродовж усього сезону ми слідкували за нашою трійцею в "Хайдуку", але Верпаковськис травмований, і його долю ми будемо вирішувати впродовж найближчих тижнів, а в Черната є пропозиція від "Трабзонспора" і того ж "Хайдука". Якщо вони його влаштують, ми готові його відпустити.

— А бразильці?

— Клебер знаходиться в оренді до першого серпня, він — єдиний, хто може бути повернутий. Діого Ринкон орендований до кінця року, а оренду Родриго я, мабуть, також продовжу до зими. Він переніс важку травму, допомогти "Динамо" він не зможе, а нам потрібно, щоб тут люди грали, а не відновлювались. Тому нехай приїжджає після Нового року, якщо його ніхто не купить.

— Вас не засмучує, що Сьомін, швидше за все, не виграє цього сезону жодного трофея?

— Ми відстаємо від "Шахтаря" на одне очко. У першому колі ми програли в Києві "Дніпру", "Нафтовику-Укрнафті" й "Металісту". Хіба це були обов'язкові поразки? Сабо хотів комусь щось довести. Але команда, якщо вона за щось бореться, не має права на такі експерименти. А він поставив проти "Нафтовика" половину гравців основи і половину дублерів. Ось і ці три очки, напевно, і стали доленосними.

Юрій СЬОМІН:

НА МАТЧІ ПОВИННО ПРИХОДИТИ БІЛЬШЕ НАРОДУ

Головний тренер "Динамо" Юрій Сьомін трішки запізнився на відкрите тренування. Хоча Київ — не рідна для Юрія Павловича Москва, а дорожні затори у нас теж чималенькі. От і затримався тренер у дорозі…

— Чому сьогодні не тренувались Шовковський і Алієв?

— Шовковський отримав минулої гри травму, а Алієв поїхав із другою командою на матч чемпіонату України серед команд першої ліги.

— Коли Гусєв знову зможе вийти на поле?

— Для такої травми відновлювальний період зазвичай становить 5—6 місяців. Однак для Олега, думаю, він мине швидше. Його нога вже в хорошому стані, щодня він старанно працює відповідно до реабілітаційного циклу, настрій у нього відмінний, тому сподіваємось на його швидке одужання.

— В останньому матчі з "Металістом" ви експериментуватимете зі складом?

— Ні, експериментів не буде, тим більше, що Зозулю і Ярмоленка забирають на збори в юнацьку збірну, яка грає офіційний матч, і там без них не обійтися. Хто на даний момент буде в кращому стані, того й поставимо.

— У Бельгазуані є шанс потрапити в склад?

— Відразу він, мабуть, на поле не вийде, але в резерві, думаю, буде.

— Сьогодні ми не бачили Юсуфа…

— Він травмований, сьогодні вранці він провів індивідуальне тренування з тренером з фізпідготовки Вінченцо Пінколіні, але з м'ячем працювати поки не може.

Владислав ВАЩУК, оборонець "Динамо":

— Нам усім приємно було провести тренування, на якому були присутні вболівальники. Загалом же, ми стаємо все ближче й ближче до наших уболівальників, напевне, скоро і з ними будемо грати.

— "Динамо" ще може стати чемпіоном?

— Потрібно сподіватись до останнього. Звичайно, в грі двох донецьких команд мало шансів на те, що "Металург" забере очки в "Шахтаря", але все може бути.

Юрій ГРОМОВ.

Актуально

ПФЛ: НЕ ЧУЮ, НЕ БАЧУ Й НІКОМУ НІЧОГО НЕ СКАЖУ

Керівник – це, в першу чергу, вміння взяти на себе в будь-який момент відповідальність, попри те, що це позначиться на тобі. Це – аксіома. Так я вважав раніше. Але після однієї з радіопередач не знаю, що й думати.

Мова піде про одну з найважливіших організацій у нашому футболі, яка повинна не тільки організовувати футбольний процес в Україні, а й стежити за тим, щоб він був чесним та справедливим. На жаль, доводиться констатувати, що люди, котрі повинні забезпечувати все це, посадові обов'язки ігнорують. Керівництво ПФЛ є чи не найголовнішими особами в професіональному футболі. Коли виконавчий директор ПФЛ (фактично друга людина після президента ліги) Анатолій Попов, виступаючи на вітчизняних інформаційних просторах, говорить про те, що ПФЛ не порушує тих чи інших питань лише тому, що не хоче помсти з боку ФФУ, просто диву даєшся! Як приклад, наведу діалог між ведучим однієї з радіопрограм, де був гостем Анатолій Попов, і ним самим.

"Анатолію Володимировичу, нещодавно колишній тренер Йожеф Сабо дав інтерв'ю, в котрому звинуватив своїх підопічних у здачі матчу "Металісту" деякими своїми футболістами. ПФЛ, як організатор чемпіонату, як відреагувала на цю заяву?"

Анатолій Попов: "Ви уявляєте, якби ми відреагували на цю заяву, що б тоді почалося? Нас би звинуватили в усіх смертних гріхах..."

Вибачте, про що говорить тут Анатолій Попов, адже він і є одним із функціонерів апарату швидкого реагування? Він усувається від справи, пояснюючи це побоюванням звинувачень на свою адресу! Тобто чиновник ставить інтереси своєї організації вище за такі поняття, як справедливість, чесність, прозорість? Отже, для ПФЛ набагато важливіше не йти на відверту конфронтацію з ФФУ, а не вирішення нагальних проблем? Для чого ж формується бюро ПФЛ, як не для того, щоб забезпечувати змаганням прозорість, і принципи чесної гри і в зародку чавити будь-які прояви закулісних ігор? Для чого шляхом голосування обирається склад бюро, керівництво ПФЛ (до речі, цікаво було б дізнатися — виконавчий директор цієї організації — виборна посада чи призначена)? Іншими словами, ПФЛ і, зокрема Анатолій Попов, діють за принципом "моя хата скраю...".

Чому Попов не переступив через можливі перепони і не пішов у цій справі до кінця? А міг же стати мало не національним героєм, розібравшись в непересічній події, звинуваченнях щодо договірного матчу "Динамо"! Попов завжди позиціонував себе як борець за чистоту у футболі! Та Попов вибрав очікувальну позицію, й у такій поведінці простежується чітке пояснення. Тінь прем'єр-ліги лягла на ПФЛ. В Україні багато незадоволених її роботою, адже, фактично, окрім накладання штрафів, ця організація нічого не робить. А в зв'язку з останніми подіями у вітчизняному футболі; справи ПФЛ і особисто Попова стали й взагалі кепські. Мова про розгляд справи матчу "Сталь" (Дніпродзержинськ) — "Дніпро" (Черкаси). Ще б пак, розслідування навіть на першому етапі призвело до того, що на найближчому засіданні Центральної ради ПФЛ буде винесене питання про відповідність Анатолія Попова його посаді (іншими словами — питання про його звільнення). Як вже тут можна думати про якість високі матерії? Спрацьовує інстинкт самозбереження, не інакше... Отож, одних не чіпаймо, іншим — підіграваємо?

Ну як ще можна трактувати запобігання перед клубом, вихідцем з якого є нині діючий президент ліги? Інакше важко пояснити дисциплінарні санкції гравцям, яких вилучили під час фінального матчу Кубка України. Динамівця Ісмаеля Бангуру за бійку дискваліфіковано на три матчі, а Володимира Єзерського — на два. Пояснення дається таке: Бангура, як видно на відео, вдарив Єзерського в обличчя, а той лише штовхнув його в груди. Та на очах у десятків тисяч вболівальників Єзерський ледве не "поховав" гвінейця! Так, Бангура першим проявив агресивність, але якби на Єзерському не висіло півкоманди і не тримало його, то що було б із Ісмаелем — навіть уявити важко. Треба в Костишина запитати – він краще знає. А якби Володимир ще догнав легіонера в роздягальні? Мабуть, й без лопати закопав би! А Попов, наче дитина, розчепіреними пальцями очі затулив? Адже покарати, як мінімум, треба було б обох гравців. Проте в Анатолія Володимировича "диференційований" підхід до справи. І подібних прикладів можна було б наводити чимало. Кажуть, політика — брудна річ. То чи не забагато „політики" в нашому футболі? І чи вдасться аргонавтам із ПФЛ провезти золоте руно спортивних чеснот між Сціллою та Харибдою, уособленням яких є бізнес-клани?

Олександр ОЗІРНИЙ.

БОРОТЬБА ЗА ЧЕМПІОНСТВО?

Тиберіу ГІОАНЕ:

ГІРШЕ НІКУДИ...

Після серії доленосних голів Гіоане навесні, румуна стали називати лідером „Динамо". Він дійсно зараз багато важить для киян, і без нього неможливо вже уявити гру „біло-блакитних". Здавалося, його помітний прогрес не залишиться поза увагою й тренерів румунської збірної, й Тиберіу зіграє на чемпіонаті Європи, але... Зате буде більше часу на відпочинок. А поки Гіоане готується до останньої гри чемпіонату і сподівається, що, можливо, донецький „Металург" приготує наостанок сюрприз для киян у вигляді відібраних очок у „Шахтаря".

Гіоане — новий лідер «Динамо».

— Тиберіу, відверто кажучи, є шанси в „Динамо" стати першими?

— Треба грати, перемагати в Харкові, а там — подивимося.

— В історії протистоянь донецького „Шахтаря" та „Металурга" лише одного разу „металургам" вдалося відібрати очки в „гірників", що породило багато розмов на — не потрібно повторюватися — яку тему. Що ви скажете з цього приводу?

— У поєдинку першого кола „металурги" опиралися весь матч, і пропустили гол від Фернандиньо лише на останніх хвилинах. Не мені судити навколофутбольні нюанси їхніх протистоянь.

— Повертаючись до подій кубкового матчу, „Шахтар" закономірно переміг „Динамо"?

— Я думаю — так.

— Як ви оціните роботу головного арбітра зустрічі Віктора Швецова?

— У кожного своє бачення ситуації. Він вважав, що треба вилучати футболістів, отже, треба було. Це його рішення і обговорювати його я не збираюся.

— Після того матчу дискваліфікації отримали Бангура, Діакате та Алієв. Відсутність цих виконавців сильно вплинула на хід гри киян з „Ворсклою"?

— Не лише їхні дискваліфікації позначилися на грі „Динамо". Подивіться, скільки в нас ще травмованих. А додайте до цього списку ще з десяток футболістів, які взимку залишили „Динамо". Я думаю, кожен з них міг підсилити нашу гру, адже в них чималий досвід виступів у ЛЧ. А зараз, з приходом Сьоміна, з'явилося чимало молоді, якій важко проводити кожен матч на високому рівні.

— Кияни виглядали втомленими. Можливо, це тому, що футболісти були пригнічені результатом матчу з „Шахтарем"?

— Скоріше, нас надломив курйозний пропущений гол. Ми мали моменти, але нас підводила реалізація, от і довелося переживати за результат до останніх хвилин матчу.

— Наступний ваш суперник — „Металіст". Пам'ятаєте, як закінчився матч першого кола?

— *(Посміхається).* Я зрозумів, до чого ви. Тоді ми перебували в психологічній ямі, і чимало втратили очок восени. От і „Металісту" — 0:1 програли. А з приходом Сьоміна лише одного разу зіграли внічию в чемпіонаті з донецьким „Металургом".

— Незабаром, по завершенні чемпіонату України, розпочинається європейський форум. Не прикро, що вас Піцурке не викликав до збірної?

— *(З сумом).* Я вже змирився з цим.

— А як ви оціните шанси вашої збірної на вихід із такої складної групи, і хто, на вашу думку, стане чемпіоном Європи?

— Важко оцінити. Група в румунів — гірше нікуди, буде складно, але ж Румунія недарма потрапила на чемпіонат Європи, щоб опустити руки ще до матчів. А хто стане кращим на континенті? Складно сказати. Он на минулому уік-енді нічим не вмотивований „Наполі" переміг „Мілан" — 3:1. Вигравав — 3:0, міг ще парочку забити. Хто таке прогнозував?

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

В'ячеслав ЧЕЧЕР:

ДЛЯ ДЕРБІ МОТИВАЦІЇ ШУКАТИ НЕ ТРЕБА

27-річний оборонець донецького "Металурга" В'ячеслав Чечер є своєрідним символом команди. Він перейшов у стан "металургів" у грудні 2001 року, і вже став справжнісіньким довгожителем клубу. Погодьтеся, далеко не часто зустрінеш футболіста, який впродовж шести років виступає в одній команді й приносить їй величезну користь. А якщо ця команда донецький "Металург", то й взагалі таке явище можна назвати унікальним. Скільки гравців проходить через цей клуб тільки за рік, порахуйте!

При нагоді Чечер може забити гол, використовуючи свої навички в силовій боротьбі, як це трапилося в останньому матчі з "Металістом".

Чечер опікає Самодіна.

— В'ячеславе, харків'янам ви забили перший м'яч у цьому чемпіонаті. Пригадуєте, коли востаннє розписувалися у воротах суперника?

— У минулому сезоні. Тоді я забив київському "Арсеналу".

— "Металіст" до гри з вами не пропускав голів шість матчів поспіль. Ви знали про це?

— Ні, не чув. Я ніколи не слідкував за статистикою.

— У моменті, коли харків'яни забили гол, ви апелювали до арбітра. Що ви йому хотіли довести?

— Коли Девич бив по воротах, хтось із його партнерів закривав видимість нашому голкіперові, та ще й знаходячись в офсайді. Такий гол не можна було зараховувати. Це ми й пояснювали рефері.

— А результат поєдинку вважаєте закономірним?

— Я думаю, нічийний рахунок повністю відображав події на полі.

— Не за горами заключний матч чемпіонату з "Шахтарем". У "металургів" ніяких турнірних завдань немає. Постає логічне запитання: яка мотивація на гру в підопічних Костова?

— Коли грають дві команди з одного міста, то перемогти у такому дербі принципово. А коли ви граєте проти такої команди, як "Шахтар", то це почесно. А тим паче в першому колі ми програли зустріч на останніх хвилинах, хотілося б взяти реванш.

— "Металург" у своїй історії лише одного разу зіграв унічию з „гірниками", а в інших двадцяти поєдинках неодмінно капітулював. У чому причина такої негативної тенденції?

— Я навіть не знаю. "Шахтар" — гранд українського футболу, проти нього завжди складно грати.

— Кого треба „виключити" з гри, щоб не дати „гірникам" грати у свій футбол?

— Двох лідерів команди – Срні та Фернандиньо.

— Чемпіонат закінчується, коли в команди відпустка?

— Відразу по закінченні гри з "Шахтарем".

— Як збираєтеся відпочивати?

— Поїдемо з сім'єю на море. Щоправда, ще не визначились, куди саме. Минулого разу ми відпочивали в Домініканській республіці.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

"МЕТАЛІСТ" – "ДИНАМО"
17 травня – субота. 18:00.
Суддя: А. Шандор(Львів).
Дискваліфіковані: Валяєв ("Металіст") – Діакате, Бангура, Несмачний (усі – "Динамо").
Матч першого кола – 1:0
Прогноз "УФ" – 2:2

"ШАХТАР" – "МЕТАЛУРГ" Д
17 травня – субота. 18:00.
Суддя: В. Сіренко (Симферополь).
Дискваліфіковані:
Брандау, Єзерський ("Шахтар") – Данилов, Даниловський ("Металург" Д).
Матч першого кола – 1:0
Прогноз "УФ" – 3:0

Так, заголовок занадто саркастичний, але погодьтеся, що шансів у київського "Динамо" зачепитися за чемпіонство дуже вже мало. Якби цей матч проходив кілька років тому, коли "Шахтар" перемагав "Металург", навіть не помічаючи цього, розмови про хоч якусь інтригу навіть не велися б, а так... "Сістем Капітал Менеджмент" та "Індустріальний Союз Донбасу" — нині конкуруючі організації й останнім часом "металурги" виходять до "шахтарів" уже не з квітами, хлібом та сіллю, а з лопатами, молотками та кайлами. І починається бій... Хоча, за старою традицією, перемагають, як правило, „гірники". Напевно, так буде й цього разу – занадто вже вже велика ціна поєдинку.

Звичайно, матч в Харкові проходитиме з оглядкою на матч в Донецьку, якщо "Шахтар" впевнено перемагатиме, то матч у Харкові мало чим відрізнятиметься від поєдинків на кшталт: ветерани київського "Динамо" — ветерани московського "Спартака". Скоріш за все, так воно й буде. Та й підопічні Луческу в матчі Кубка України довели, що на даний момент вони сильніші за киян.

ОСТАННЄ ТАНГО

"ЗАКАРПАТТЯ" – "ЗОРЯ"
17 травня – субота. 18.00.
Суддя: О. Дердо (Іллічівськ).
Дискваліфіковані: Бабенко ("Закарпаття").
Матч першого кола – 0:1
Прогноз "УФ" – 2:1

Ужгородці вилетіли. Нічого дивного, всі вже звикли. Залишилося лише грюкнути дверима. Чесно кажучи, дивуюся, як можна постійно виходити до вищої ліги, не маючи при цьому ніякого фінансового підґрунтя. У луганців все набагато оптимістичніше. Гроші в команди є, і цей сезон можна вважати страшним кошмаром. Далі буде краще. Мабуть...

Сумний погляд Тарана...

ОСТАННЄ ТАНГО-2?
(КРИВОРІЗЬКИЙ ВАРІАНТ)

"ЧОРНОМОРЕЦЬ" – "КРИВБАС"
17 травня – субота. 18.00.
Суддя: Ю. Грисьо (Львів).
Дискваліфіковані: Сачко, Матюхін ("Кривбас")
Матч першого кола – 0:3
ПРОГНОЗ "УФ" – 1:1

Якщо для "Закарпаття" матч 30-го туру стане останнім лише у вищій лізі, принаймні на рік, то для криворіжців це може бути останній матч взагалі. Фінансові проблеми... Олег Таран на 99,9 відсотка в команді не працюватиме. Хіба що, якщо ситуація зміниться кардинально. Що там не кажи, а шкода буде втратити для України такого тренера, як Олег Таран, і такого футболіста, як Доріан Бюлюкбаші.

УРОК З «ХІМІЇ»

Руслан ГУНЧАК:

НЕМАЄ ШТРАФНИХ — НЕМАЄ ГОЛІВ

Інтрига в чемпіонаті збереглася не лише в тому, хто завоює чемпіонство, а й хто залишить вищу лігу разом із "Закарпаттям". ФК "Харків", щоб уникнути пониження в класі, треба лише обіграти в Києві "Арсенал". "Каноніри" вже думками у відпустці, про що свідчить і «товарняк» із журналістами, зіграний у четвер. Отож все в руках "городян", і лише вони самі собі можуть накоїти бід.

Гунчак дає Льопі майстер-клас

— Руслане, ФК "Харкову" не вдалося забезпечити собі місце в еліті в попередніх матчах, і тепер все вирішуватиметься в заключному турі. Чому так сталося, адже команда наче непогано підсилилася взимку?

— Чесно, навіть не знаю. Мабуть, на це вплинув невдалий старт навесні. Ми втрачали очки там, де не треба було цього робити. А потім щось не пішло, психологічно команда надломилася.

— Добре, що хоча б частка збереження прописки залежить від вас. Треба лише переграти невмотивований "Арсенал"...

— Не знаю, якими вони вийдуть на матч проти нас. Одне знаю: легко нам не буде. Ви самі бачите, наскільки важко даються ФК "Харків" забиті м'ячі.

— Так, "городяни" мають неабиякі проблеми зі створенням та реалізацією моментів. Як ви думаєте, кого треба в цій ситуації більше звинувачувати – форвардів чи півоборонців, які не постачають передачами нападників?

— У цьому винна вся команда. І оборона, і напад – складові елементу, і функціонувати вони повинні разом.

— До речі, щось ви давненько не радували нас забитими голами зі штрафних ударів?

— *(Сміється)*. Немає штрафних – немає голів. Я за останні три матчі лише кілька разів бив зі штрафних. З Донецьком був гострий кут, а з „Металістом" – один раз бив, але надто далеко було до воріт, метрів тридцять. А треба, щоб було хоча б кілька стандартів у матчі, щоб можна було пристрілятися.

— Ваш конкурент у боротьбі за виживання — "Нафтовик-Укрнафта" грає на виїзді з "Ворсклою". Ви думаєте, вони переграють полтавців?

— У Полтаві зараз підібралася дуже збалансована команда. Я не думаю, що охтирцям буде так легко переграти „Ворсклу". Я чув, що в них завдання, аби вище посісти місце в таблиці. За це їх гарно фінансово стимулюють.

— Якщо так трапиться, що ФК „Харків" залишить вищу лігу, ви залишитеся в команді?

— Ні. Я ще відчуваю в собі сили виступати у вищій лізі. У мене першого червня добігає кінця контракт з „городянами". Все залежить від того, чи збережемо місце в еліті.

— А якщо ні...

— У мене є декілька пропозицій з клубів вищої ліги, і мені доведеться визначатися з подальшим місцем роботи.

— Вам доводилося грати в першій лізі?

— Так, років сім тому, коли я виступав за івано-франківське „Прикарпаття" та чернівецьку „Буковину".

— Який матч для ФК „Харків" був найкращим у цьому сезоні?

— Якщо в плані результату, то матчі на виїзді з нашими прямими конкурентами — „Нафтовиком" та „Закарпаттям". А щодо змісту гри – домашній поєдинок, який проходив у Полтаві з „Динамо". Я вважаю, що ми не заслуговували поразки, більше того — володіли перевагою.

— Де збираєтеся відпочити після виснажливого сезону?

— Поїдемо з дружиною та дитиною в Карпати або ж до Туреччини.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

"АРСЕНАЛ" – ФК "ХАРКІВ"
17 травня – субота. 18.00.
Суддя: Є. Геренда (Калуш).
Дискваліфіковані:
Селезньов, Старгородський ("Арсенал") – Березовчук ("Харків").
Матч першого кола – 0:2
Прогноз „УФ" – 1:1

"ВОРСКЛА" – "НАФТОВИК-УКРНАФТА"
17 травня – субота. 18.00.
Суддя: І. Подушкін (Харків).
Дискваліфіковані: —
Матч першого кола – 0:2
Прогноз "УФ" – 1:1

Коли грають дві команди, одна з яких вже все для себе вирішила, а для іншої цей матч — з розряду бути чи не бути, завжди з'являються якісь підводні течії. Ось і зараз всі почали активно згадувати часи, коли охтирський "Нафтовик" був фарм-клубом "Ворскли". Мовляв, хлопці по старій пам'яті домовляться й залишать охтирців у вищій лізі ще на один сезон. Тим більше, підопічні Городова на це заслужили своєю безкомпромісною й непередбачуваною грою. Але й у іншої пари ("Арсенал" — "Харків"), яка теж безпосередньо пов'язана з цим матчем, є чим відповісти. Президенти обох клубів – Вадим Рабинович та Віталій Данилов — входять до робочої групи зі створення прем'єр-ліги. Рука руку миє, пам'ятаєте. Ну, це так, жарти. Хоча ще один момент з історії, не такої вже й давньої. Коли ставилися підписи під документом, який затверджував прем'єр-лігу, "Нафтовик", "Дніпро", "Кривбас" та "Металіст" проігнорували цю подію й підписи не поставили. Харків'ян це, звісно, не стосується, а ось на Охтирці може позначитися.

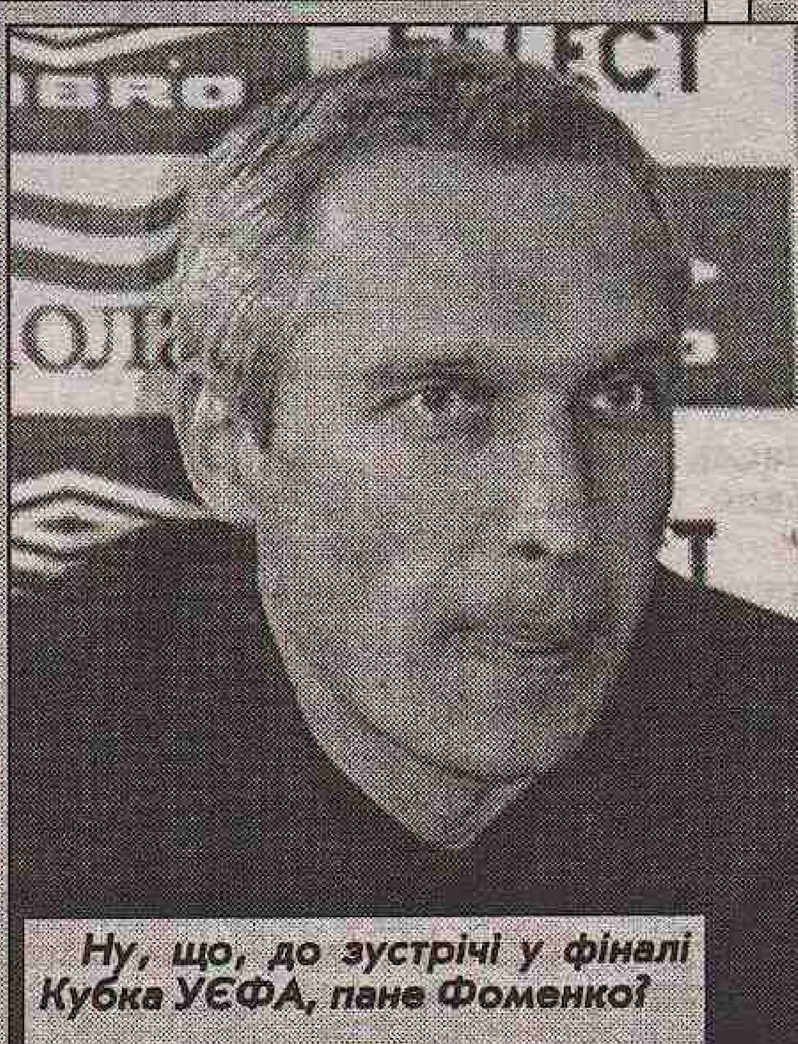
До речі, якщо розглядати вирішення цієї проблеми з точки зору неформальної війни Київ — Донецьк, то виходить, що обидві команди — з одного табору. За неофіційною інформацією, три клуби, котрі не поставили підписи під документом про створення прем'єр-ліги ("Нафтовик", "Дніпро", "Кривбас"), належать одній людині — Ігорю Коломойському, якому приписують дружні стосунки з братами Суркісами та "Динамо". ФК "Харків" ідеологічно теж ближче до Києва, ніж до Донецька (в даному випадку географія ніякої ролі не грає). Подивіться, скільки там гравців з київського "Динамо", та хто їх тренер (для молодого покоління нагадаю, що Володимир Безсонов в минулому — гравець легендарного "Динамо" 80-х).

Та давайте розберемося, за яких умов одна команда вилітає, а інша залишається. По-перше, Охтирці потрібна перемога в будь-якому випадку. Поясняю чому. При рівній кількості балів, яку дасть поразка "Харкова" та нічия "Нафтовика", у вищій лізі залишається "Харків". Регламент наших змагань говорить ось що. Якщо дві команди набрали однакову кількість очок, то вище місце посяде та, в якої більша кількість перемог. У даному випадку в обох команд їх буде по шість. Наступним і, фактично, останнім критерієм є різниця забитих та пропущених м'ячів. Чому цей критерій останній? Та тому, що ця різниця в "Харкова" набагато краща. Станом на 29-й тур у підопічних Безсонова вона становить —11. А в підопічних Городова — 20. Тобто, якщо "Нафтовик" зіграє внічию й відповідно збереже різницю м'ячів на позначці — 20, то "Харкову" потрібно буде програти "Арсеналу" з різницею в десять м'ячів. Тоді охтирці залишаються, а харків'яни вилітають. Зрозуміло, що у випадку перемоги "Нафтовика", харків'яни повинні відповідати своєю перемогою. Ось такі передматчеві розклади. І наостанок, дай, Боже, щоб все вирішилося на футбольному полі без зайвої "хімії".

МОЖЛИВІСТЬ ДЛЯ МІНІ-РЕАБІЛІТАЦІЇ

"ДНІПРО" – "КАРПАТИ"
17 травня – субота. 18.00.
Суддя: О. Орєхов (Київ).
Дискваліфікований: Шелаєв ("Дніпро").
Матч першого кола – 1:0
Прогноз "УФ" – 2:0

Обидві команди спробують хоч якось реабілітуватися за провальне друге коло. Особливо це стосується "Дніпра", адже грати йому доведеться перед своїми вболівальниками. Потрібно зазначити, що це останній матч, коли в Протасова є можливість спокійно посидіти на тренерській лаві. З наступного сезону від нього вимагатимуть набагато кращого результату. Що очікує на "Карпати" в наступному сезоні — сказати важко. Міжсезоння покаже, які плани у Димінського.

Ну, що, до зустрічі у фіналі Кубка УЄФА, пане Фоменко?

Та навіть не знаю, пане Протасов.

ПОПЕРЕДУ — ЄВРОПА

"ТАВРІЯ" – "МЕТАЛУРГ" Зп
17 травня – субота. 18.00.
Суддя: С. Задиран (Дніпропетровськ).
Дискваліфікований: Галюза ("Таврія").
Матч першого кола – 0:0
Прогноз "УФ" – 1:0

Для сімферопольців це буде можливість ще раз довести, що на Кубок Інтертото заслужили саме вони, а не хтось інший. Та й суперник підходящий – не так давно запоріжці ще претендували на роль конкурента кримчан. Анатолій Чанцев, скоріш за все, продовжить випускати на поле молодих. Похвально, скажу я вам. Але хотілося б дізнатися, коли ж у Запоріжжі відійдуть від балачок на кшталт: "Команда у нас молода" і почнуть ставити перед командою якісь конкретні завдання. Хоча б той же Кубок Інтертото.

БАРАНЦІ БУЦНУЛИ ПИВОВАРІВ

ЛУЦЬК

"Волинь" — "Сталь" А — 0:0.

14 травня. 18.00. Стадіон "Авангард". 5300 глядачів. 17 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: С. Бойко (Київ), М. Васюта, В. Криницький (обидва — Рівне)

Делегат ФФУ: Ю. Власенко (Київ).

Луцьк: Семченко, Ковалюк, Гибалюк (Рибковський, 62), Сімінін, Войтович (Павлов, 83), Кінаш, Лісовий (Чорномаз, 66), Дручик, (Жадер, 15), Пищур, Максимюк, Алозі (Майдан, 31). **Запасні:** Неділько, Бобух. Тренер: **Віталій Кварцяний.**

Алчевськ: Бабак, Смалько, Маклаков, Лоц, Ільчишин, Лисицин (Зарицький, 61), Назарук, Шелестинський, Трухин, Козлов, Муховиков. **Запасні:** Старцев, Акименко, Сомов, Кир'як, Ліпілін, Іванський. Тренер: **Олег Смолянинов.**

Попередження: Максим'юк (59), Рибковського (68), Жадер (70), Смалько (78).

Чесна гра: 7,0 — 7,7.

ХАРКІВ

"Геліос" — "Динамо-2" — 2:1 (0:1).

14 травня. 17.00. Стадіон "Динамо". 500 глядачів. 14 градусів. Оцінка поля — 3.

Судді: Ю. Фощій (Черкаси), С. Возняк (Березанка), І. Пономаренко (Миколаїв).

Делегат ФФУ: Я. Лемех (Львів).

Харків: Пилипенко, Радіонов, Тарасенко, Сизихін (Візьонок, 53), Лебединець, Зелді (Якушев, 87), Горкун (Таран, 21), Волошин, Вітер (Безсалов, 80), Опришко (Климаков, 84), Ростовський. **Запасні:** Качоренко, Ремезовський. Тренер: **Юрій Погребняк.**

Київ: Рибка, Кушніров, Бутенін (Родіна, 83), Парцванія, Фартушняк, Олійник (Герасим'юк, 46), Дедечко, Петров (Гармаш, 82), Алієв, Зозуля (Воронков, 62), Ярмоленко. Тренер: **Геннадій Литовченко.**

Голи: Зозуля (18), Вітер (68), Лебединець (80, з пенальті).

Попередження: Вітер (16), Сизихін (27), Петров (41), Зозуля (42), Дедечко (85),

Чесна гра: 7,3 — 7,1.

БУРШТИН

"Енергетик" — ПФК "Олександрія" — 2:2 (1:1).

14 травня. 17.00. Стадіон "Енергетик". 3 000 глядачів. 16 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: В. Топіха (Київ), В. Кравченко, А. Філевич (обидва — Львів).

Делегат ФФУ: В. Федоренко (Хмельницький).

Бурштин: Яковець, Шалата, Яневич, Качур, Лазорик, Д. Головко, Тарас (Барчук, 17), Рудницький (Чернов, 57), Гірча (Гуменюк, 73), Долотко (Мигалатюк, 76), Гордієнко. Тренер: **Микола Пристай.**

Олександрія: Шевченко, Куций, Чердниченко, Первак, Запорожан, Тарасенко, Гончар, Гребинюк (А. Головко, 46), Шупик, Пономар (Нікітін, 72), Мельник (Буличов, 70). Тренер: **Юрій Букель.**

Голи: Шупик (11), Долотко (14), Головко (52, з пенальті), Гордієнко (66).

Попередження: Пономар (40), Качур (56), Гончар (69), Нікітін (81).

Чесна гра: 8,0 — 7,1.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Іллічівець	31	20	6	5	52-24	66
2. Оболонь	31	19	4	8	57-38	61
3. ФК Львів	31	19	3	9	49-26	60
4. Десна	31	18	6	7	55-34	60
5. Динамо-2	31	16	6	9	55-40	54
6. Ігросервіс	31	16	5	10	43-36	53
7. МФК Миколаїв	31	12	10	9	31-22	46
8. ПФК Олександрія	31	11	12	8	32-25	45
9. Волинь	31	13	8	10	46-41	44
10. Сталь А	31	11	10	10	37-38	43
11. Геліос	31	11	7	13	28-32	40
12. Кримтеплиця	31	10	9	12	37-35	39
13. Дністер	31	9	11	11	23-31	38
14. ПФК Севастополь	31	10	6	15	29-42	36
15. Дніпро	31	7	14	10	36-32	35
16. Прикарпаття	31	9	5	17	34-60	32
17. Енергетик	31	7	9	15	27-39	30
18. Фенікс-Іллічівець	31	7	7	17	29-52	28
19. ЦСКА	31	6	4	21	32-60	22
20. Сталь Д	31	3	10	18	20-45	19

* Команда "Волинь" Луцьк позбавлена 3 турнірних очок згідно рішення Бюро ПФЛ від 15.04.2008 р.

31 ТУР
14 травня — середа

Геліос — Динамо-2 — 2:1
Енергетик — ПФК Олександрія — 2:2
Сталь Д — Кримтеплиця — 1:1
ФК Львів — Оболонь — 4:0
Волинь — Сталь А — 0:0
МФК Миколаїв — Іллічівець — 1:0
Десна — Прикарпаття — 5:1
Ігросервіс — ПФК Севастополь — 1:0
Дніпро — Дністер — 2:0
Фенікс-Іллічівець — ЦСКА — 3:2

У наступному турі, 19 травня — понеділок, зустрічаються

Іллічівець — Десна
Сталь А — МФК Миколаїв
Оболонь — Волинь
Кримтеплиця — ФК Львів
ПФК Олександрія — Сталь Д
Динамо-2 — Енергетик
Дністер — ЦСКА
ПФК Севастополь — Дніпро
Прикарпаття — Ігросервіс
Геліос — Фенікс-Іллічівець

Найвлучніші

	І	Г(п)
Матвій Бобаль (*"Ігросервіс"*)	21	22(6)
Павло Онисько (*"Оболонь"*)	19	20
Алозі Михаель Чиді (*"Волинь"*)	13	13(1)
Олександр Саванчук (*"Кримтеплиця"*)	17	13(6)
Дмитро Гордієнко (*"Енергетик"*)	20	13(1)
Олександр Пищур (*"Волинь"*)	16	11(1)
Олександр Акименко (*"Сталь" А*)	14	10(3)
Олександр Казанюк (*ПФК "Олександрія"*)	15	10(4)
Володимир Постолатєв (*"Десна"*)	12	10
Борис Баранець (*ФК "Львів"*)	20	10(3)

Дискваліфіковані

Мамаді Сангаре (*"Десна"*)
Любомир Гальчук (*ФК "Львів"*)
Тарас Мельничук (*"Прикарпаття"*)
Ігор Гребинський (*"Прикарпаття"*)
Ігор Мельник (*"Кримтеплиця"*)
Ігор Черник (*"Ігросервіс"*)
Олександр Агарин (*"Ігросервіс"*)
Костянтин Коваленко (*"Оболонь"*)
Олег Шутов (*"Сталь" Д*)
Олександр Поклонський (*ЦСКА*)
Денис Пономар (*ПФК "Олександрія"*)
Олександр Гончар (*ПФК "Олександрія"*)
Кирило Петров (*"Динамо-2"*)
Арсен Мустафаєв (*"Фенікс-Іллічівець"*)

ЧЕРНІГІВ

"Десна" — "Прикарпаття" — 5:1 (1:0).

14 травня. 19.00. Стадіон ім. Ю.Гагаріна. 8 500 глядачів. 10 градусів. Оцінка поля — 3.

Судді: А. Абдула, О. Луценко, С. Беккер (усі — Харків).

Делегат ФФУ: А. Бузник (Київ).

Чернігів: Нікітенко, Сангаре, Боровков, Чуланов, Сердюк, Щедраков, Давидов (Євстафієв, 33), Старенький, (Рудий, 88), Кучеренко, Кобець (Постолатєв, 81), Швець (Бабор, 71). **Запасні:** Сиротюк, Рустамов, Ком'ягін. Тренер: **Сергій Кучеренко.**

Івано-Франківськ: Локатир, Мельничук, Гребінський, Галюза (Бут, 53), Гаврилишин, Иванишин (Коцабʼюк, 79), Микуляк (Гвоздєв, 65), Худобʼяк, Ревуцький, Корнієнко, Щеглюк (Веретко, 78). **Запасні:** Макогон, Коржук, Новицький. Тренер: **Сергій Пташник.**

Голи: Кучеренко (5,83), Щедраков (49), Кобець (80), Старенький (85), Ревуцький (87).

На 51-й хвилині Микуляк не реалізував пенальті (воротар).

Попередження: Щеглюк (31), Старенький (41), Ревуцький (58), Худоб'як (77).

Вилучення: Сангаре (6, навмисний удар суперника в обличчя після зупинки гри), Гребінський (78, фол останньої надії), Мельничук (90+3, небезпечний напад на суперника).

Чесна гра: 7,3 — 5,1.

Вже на п'ятій хвилині зі штрафного вдалося відзначитися сину головного тренера деснянців Сергію Кучеренку. Виконуючи штрафний, він спрямовував смугастого у ворота метрів із 25-ти в обвід стінки. А минуло ще дві хвилини — і господарі поля залишилися удесятьох. Оборонець Мамаді Сангаре грубо повівся з Худоб'яком — і тут же побачив перед собою червоне світло. Втім кількісна перевага прикарпатців не перенеслась в гру.

Неабияк насиченим яскравими перипетіями виявився початок другого тайму, а надто — його кінцівка. На 47-й хвилині рахунок подвоїв капітан "Десни" Щедраков. Коли Сергій Кучеренко вчергове подав кутовий, Павло опинився в потрібному місці й головою спрямував м'яч у сітку. А ось капітан івано-франківців Микуляк, котрий через п'ять хвилин одержав шанс відновити в цьому матчі хоча б якусь інтригу, схибив. Оборонці "Десни" взяли "в коробочку" гравця "Прикарпаття" і були покарані 11-метровим. Але в дуелі Микуляка з Нікітенком переможцем вийшов воротар. Врешті-решт, гості таки розмочили рахунок. Але сталося це вже перед фінальним свистком. А перед цим упродовж якихось восьми хвилин м'яч тричі опинявся у воротах "Прикарпаття". За фол останньої надії було вилучено з поля Корнієнка й біля самісінької лінії штрафного майданчика призначено штрафний. Після потужного пострілу Кучеренка м'яч влучив у поперечину, а Кобець вдало зіграв на добиванні. Ще два голи в деснянців забили той же Кучеренко та Старенький.

Доводиться також говорити, що своїм арбітражем харків'янин Анатолій Абдула явно налаштував проти себе чернігівську публіку. Тож і на перерву, і після завершення матчу до роздягальні представників футбольної Феміди в всяк випадок супроводжували спецназівці. Втім, співвідношення сил на полі цього разу було таким, що від суддівства, за великим рахунком, доля матчу не залежала.

Віктор МУХА.

СІМФЕРОПОЛЬ

"Ігросервіс" — ПФК "Севастополь" — 1:0 (0:0).

14 травня. 17.00. Стадіон "Фіолент". 1100 глядачів. 20 градусів. Оцінка поля — 5.

Судді: О. Дердо (Іллічівськ), І. Бицкало, О. Маньковський (Одеса).

Делегат ФФУ: Р. Дадов (Донецьк).

Сімферополь: Єрещенко, Агарин (Матвійчук, 71), Підгайний, Березовський, Колесник, Мартинов (Шифир, 89), Бондарчук, Симончук, Осипов (Морозов, 46; Ібрагимов, 72), Якименко, Бобаль (Ветренников, 90+4). **Запасні:** Тукач, Погорельцев. Тренер: **Сергій Шевченко.**

Севастополь: Сокоренко, Шишкін, Плешаков (Піскун, 16), Д. Волков, Терещук (Гудзикевич, 90), Ференчак, Култишев, Меметов (Абляметов, 63), Жабокрицький (Хрипко, 81), Шевчук, Мазуренко (Гололобов, 90). **Запасні:** Литовка, О. Волков. Тренер: **Сергій Пучков.**

Гол: Бобаль (81, з пенальті).

Попередження: Плешаков (11), Підгайний (43), Агарин (53), Волков (80).

Чесна гра: 7,3 — 6,3.

Ніхто не сумнівався в тому, що матч буде складним, як, в принципі, й будь-який поєдинок команд з одного регіону. Підтримати своїх улюбленців прибув із Севастополя великий загін уболівальників на чолі з головою міськдержадміністрації Сергієм Куніциним. І прихильники обох команд залишилися задоволені побаченим.

Суперники добре інформовані про можливості один одного. Як не дивно, але гості одразу ж спробували диктувати свої умови. В них активністю вирізнялися Шевчук і Мазуренко. Допомагали форвардам і флангові півоборонці. Так, зокрема, неприємності принесла атака правою бровкою, коли розрядив обстановку Симончук.

Господарі відповіли двома ударами, але Мартинову й Бобалю бракувало точності. Шикарний шанс відкрити рахунок був

в Осипова після ефектної комбінації за участю Симончука та Якименка, але м'яч після удару досвідченого футболіста пройшов поруч зі стійкою. Команда ж Сергія Пучкова часто небезпечно контратакувала. Все той же Шевчук кілька разів серйозно загрожував воротам, але чітко виконував свою роботу Єрещенко. Як, до речі, і його візаві Сокоренко.

Після відпочинку обоє наставників зробили заміни. Черговий шанс отримав Олександр Морозов, але знову Сашко не зміг забити, а ось інші заміни виправдали себе. На жаль, травмувався Агарин, але його вдало підмінив Матвійчук. Пожвавили гру й Ібрагимов з Шифиром. Було помітно, що нічия не влаштовує суперників. І розв'язка настала на 81-й хвилині матчу: Бобаль, отримавши пас від Якименка, увірвався до штрафного ПФК "Севастополь", але вдарити йому не дали, поклавши грубим прийомом на газон — пенальті. Виконати "вирок" узявся Бобаль — 1:0. До речі, це був вже 22-й м'яч на рахунку нападника, який продовжує очолювати список снайперів турніру в першому дивізіоні.

Більше команди не забивали. Перемога господарів стала хорошим подарунком до дня народження віце-президента ФК "Ігросервіс" Андрія Бірюльова. Команда продовжила серію без поразок, яка склала вже вісім матчів. У свою чергу, "суха" серія Романа Єрещенка триває вже 395 хвилин!

Павло МОРОЗОВ.

МИКОЛАЇВ

МФК "Іллічівець" — 1:0 (1:0).

14 травня. 17.00. Центральний міський стадіон. 4000 глядачів. 21 градусів. Оцінка поля – 3.

Судді: Ю. Можаровський (Львів), В. Заровецький, Я. Куш (обидва – Івано-Франківськ).

Делегат ФФУ: О. Дігтяр (Полтава).

Миколаїв: Гайдаржи, Рябченко, Оксимець-к, Орлатий, Канюк, Смішко-к, Бойченко (Акимов, 79), Бербат (Богач, 46), Маринчук (Базан, 90+1), Таран (Мариненко, 66), Фоменко (Васін, 86). **Запасні**: Лавренцов, Ковтунов. Тренер: **В'ячеслав Мазараті**.

Маріуполь: Шуховцев, Камдем Камдем (Тимчишин, 78), Мельник, Соляник, Красноперов (Шарпар, 75), Ярошенко, Яворський (Гайдаш, 46), Каменюка (Буряк, 72), Бяганський (Кривошеєнко, 46), Оберемко. **Запасні**: Глущенко, Мальцев. Тренер: **Олександр Іщенко**.

Гол: Таран (8).

Попередження: Рябченко (25), Мельник (40), Соляник (41), Бяганський (45+3).

Чесна гра: 7,0 — 6,8.

Останнім часом у МФК "Миколаїв" з'явився ряд кадрових проблем. Форварди Шелест і Гук травмовані, у Веприка лікарі підозрюють розрив хрестоподібних зв'язок. На жаль, лазарет команди поповнився й у звітній зустрічі. Бербат травмувався на розминці перед матчем, а Таран — у ході гри. Перший небезпечний момент виник на п'ятій хвилині біля воріт господарів. На передачу з правого флангу відгукнулися відразу три футболісти "Іллічівця", зокрема й Чучман, який зайняв позицію біля дальньої стійки. Але всі вони не встигли до м'яча. Через дві хвилини атака МФК "Миколаїв" стала результативною. Оборонці та воротар суперника не розібралися між собою, й Таран, значна частина ігрової кар'єри якого пройшла в Маріуполі, з близької відстані поцілив у ворота. До речі, це перший гол Євгена в другому колі, уболівальники миколаївської команди сподіваються, що тепер він відновить свої снайперські якості. Потім тривалий час гра проходила без гострих моментів, і тільки на 39-й хвилині виникла небезпечна ситуація. На вістрі атаки МФК "Миколаїв" виявився оборонець Рябченко. Після його удару м'яч полетів паралельно воротам, зрикошетив і опинився в штрафному майданчику. Одні гравці намагалися вибити його якомога далі, інші — відправити в рамку. Зрештою, Камдем Камдем розрядив обстановку й відправив м'яч на кутовий.

У середині другого тайму гості заграли активніше, і на 67-й хвилині Чучман головою бив прямо в руки воротарю. "Іллічівець" настільки захопився діями попереду, що пропустив кілька небезпечних контратак суперника. На 73-й хвилині Фоменко не використав реальний шанс збільшити рахунок – його удар із правого кута штрафного майданчика прийшовся поруч зі стійкою. Через пару хвилин ситуація повторилася — цього разу Богач з лінії штрафного не поцілив у рамку.

Уже в компенсований арбітром час "Іллічівець" зміг зрівняти рахунок. Кривошеєнко вдарив зблизька, однак Гайдаржи виручив МФК "Миколаїв".

Підводячи підсумки матчу, потрібно відзначити, що, незважаючи на різні турнірні завдання й показники, особливої різниці в класі суперників виявити не вдалося.

Вадим СІРИЙ.

ЧЕРКАСИ

"Дніпро" — "Дністер" — 2:0 (1:0).

14 травня. 18.00. Центральний міський стадіон. 2000 глядачів. 14 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: Ю. Вакс (Симферополь), О. Дробітько (Полтава), О. Кревський (Вишгород).

Делегат ФФУ: К. Оганесян (Луганськ).

Черкаси: Дейнеко, Стоян, Селезньов, Тарасенко, Козир, Деркач (Притуляк, 88), Приходько (Єлисєєв, 80), Данченко, Одинцов (Крамар, 11; Поліщук, 63), Кондратюк (Гонцик, 83), Мостовий. **Запасні**: Галіузов, Хромцов. Тренер: **Олександр Рябоконь**.

Овідіополь: Пучков, Чернов, Колчин, Возний, Єрмоленко (Забара, 46), Бочкур (Продан, 75), Мжаванадзе, Гилазєв, Лафазан (Силич, 76), Згура (А. Негара, 46), Штурко (Витвицький, 67). **Запасні**: Стародубовський, Полтавець. Тренер: **Ігор Негара**.

Голи: Кондратюк (36), Деркач (68).

Попередження: Приходько (23), Бочкур (34), Мостовий (36), Чернов (39), Селезньов (68), Деркач (74), Возний (56).

Чесна гра: 7,3 — 7,4.

Після шестиматчевої серії без перемог господарі поля опинилися під загрозою потрапити до зони вильоту, тому результат звітної зустрічі був для них дуже важливим.

Саме ця обставина й зумовила дещо обережний початок — гості, що доволі комфортно почуваються в середині турнірної таблиці й мають досить сприятливий календар заключних матчів першості, не мали ніякого бажання грати першим номером, господарі ж не бажали давати своїм опонентам можливості проводити швидкі контратаки. Тому гра проходила переважно біля центрального кола, отже воротарям команд не доводилося демонструвати свою майстерність.

Відкрити рахунок пощастило господарям поля незадовго до перерви — красивий удар з розвороту у виконанні нападника "Дніпра" Петра Кондратюка не менш красиво у дальньому від себе куті воріт парирував кіпер гостей Олександр Пучка. Але прострів із флангу, який відбувся через кілька секунд, йому ліквідувати не вдалося і, цього разу Петру Кондратюку не склало труднощів з півметрової відстані переправити м'яч у сітку воріт.

Друга половина зустрічі пройшла набагато цікавіше, ніж перша, — гості були змушені відігруватися, тому активніше почали діяти на половині поля господарів, чим зумовили адекватні дії останніх. Подвоїти рахунок "Дніпру" вдалося завдяки активним діям Андрія Деркача — після навісу з флангу він своїм дуже невдалим прийомом м'яча загубив перспективний для своєї команди момент. Але після цього не виключився з гри і зміг перехопити пас воротаря суперників своїм оборонцям — за мить півоборонець черкасців, позбувшись опіки вкрай здивованих оборонців команди-суперника, ввірвався в штрафний майданчик гостей і майстерно поклав м'ячу нижній кут воріт гостей.

Залишок матчу пройшов в обопільних атаках, які голами не завершились.

Сергій ЗАВАЛЬНЮК.

КАЛІНІНЕ

"Фенікс-Іллічівець" — ЦСКА — 3:2 (0:1).

14 травня. 14.00. Стадіон "Юність". 1000 глядачів. 18 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: В. Головко (Дніпропетровськ), І. Сидорук (Конотоп), В. Жарій (Павлоград).

Делегат ФФУ: В. Борзило (Харків).

Калініне: Чурилов, Ємелянов, Дяченко (Катомкін, 56), Полтавець, Афонін (Донюшкін, 46), Мамонов, Батраченко (Грищенко, 46), Іванов (Фабрин, 42), Мустафаєв, Калиниченко, Тищенко. **Запасні**: Білошапка, Петроченко, Єгоров. Тренер: **Олександр Гайдаш**.

Київ: Бойко, Кочубей (Соколовський, 68), Заворотнюк, Іванченко (Киян, 62), Костюк, Сухомлинов (Поспєлов, 90), Неделюк, Васильєв, Довгій, Паламарчук, Білоусов. **Запасний**: Кириленко. Тренер: **Сергій Ревут**.

Голи: Кочубей (25), Мустафаєв (54), Полтавець (58), Білоусов (75), Калиниченко (90+3).

Попередження: Мустафаєв (62), Фабрин (71), Костюк (72), Довгій (77), Соколовський (90+1).

Чесна гра: 7,8 — 7,1.

У зустрічі аутсайдерів першості відбулося чимало цікавих подій. Втім, назвати першу половину зустрічі багатою на події не можна. Лише по кілька небезпечних моментів створили обидві команди, а один із них приніс бажаний гол армійцям. На 25-й хвилині Роман Кочубей прийняв м'яч на груди й поцілив точно у ворота.

Друга половина матчу залишилася цілком за господарями. На 54-й хвилині Арсен Мустафаєв увірвався до штрафного майданчика киян і блискучим пострілом забив у дальній від воротаря кут. Минуло лише чотири хвилини — і кримчани вийшли вперед. Олексій Грищенко, який посилив гру кримчан, з'явившись на полі відразу після перерви, здалеку вдарив по воротах, голкіпер киян Денис Бойко відбив "кулю" перед собою, й Роман Полтавець із лічених сантиметрів добив її в сітку.

У плани господарів на перемогу втрутився на 75-й хвилині Євген Білоусов. Микола Соколовський скинув м'яч під удар партнерові, й Білоусов головою добив його у ворота.

Але програвати калінінці не збиралися. На останніх хвилинах вони організували штурм, який позитивно завершився на третій компенсованій хвилині. Кримчани заробили право на удар поблизу штрафного майданчика киян біля лицьової лінії. Грищенко зробив навіс, а капітан кримчан Віталій Калиниченко головою забив переможний гол. "Фенікс-Іллічівець" здобув перемогу з рахунком — 3:2, а разом з нею і важливі три очки в протистоянні з одним із конкурентів за збереження прописки в першому дивізіоні.

Євген ПЕРЕСВЄТОВ.

ДОБРОМИЛЬ

ФК "Львів" — "Оболонь" — 4:0 (3:0).

14 травня. 17.00. Стадіон "Княжа Арена". 1950 глядачів. 20 градусів. Оцінка поля — 3.

Судді: А. Яблонський (Тернопіль), М. Левко, О. Ставнійчук (обидва — Чернівці).

Делегат ФФУ: М. Прозоровський (Вінниця).

Львів: Марущак, Гальчук, Леонідов, Романюк, Ільків, Г. Баранець, Федорчук (Даньків 64), Худзик (Теплий 69), Б. Баранець (Ханас, 71), Панас (Чапко, 76), Чепурненко (Козьбан, 63). **Запасні:** Радь, Ференц. Тренер: **Степан Юрчишин**.

Київ: Овсієнко, Кармалита, Лень, Клименко, Сибіряков (Свинцицький 61), Онисько, Коваленко (Гурка, 67), Куценко (Антонечко, 33; Кандауров, 68), Заварин (Пластун 68), Вишняк, Нивинський. **Запасні**: Штанько, Мірошниченко. Тренер: **Петро Слободян**.

Голи: Гальчук (17), Г. Баранець (41, 45), Б. Баранець (58).

Попередження: Гальчук (17), Коваленко (65), Онисько (75).

Оцінка поля: 8,0 — 7,4.

Останні серії успішних виступів ФК "Львів" та "Оболоні" вивели футболістів на стадіон "Княжа Арена" у настрої, який відображав розташування обох команд у турнірній таблиці. А місця — високі. Кияни – другі, львів'яни – за ними. Становище команд змушувало гравців діяти на високих швидкостях і безпомилково. Одним словом — шлягер туру!

Слободян вірив у вихованців львівського футболу Івана Леня, Михайла Гурку й Павла Онисько, який в останніх матчах "розбивався" за столичний клуб. Юрчишин нікого не виділяв – вірив у всіх. Тому львівська бойова "одинадцята" виявилась непоступливою.

Щодо арбітра, котрий дав стартовий свисток матчу, то його – Андрія Яблонського, пам'ятали і львів'яни, і кияни. Перші зберігали приємніші спогади — перемогли на СКА овідіопільський "Дністер" — 4:0 (останній матч львівського клубу на стадіоні рідного міста), другі з таким же результатом зазнали погрому від луцької "Волині".

А ще "синьо-золота" команда проводила на добромильській "Княжа Арена" тринадцятий поєдинок. Забобонна цифра, можливо, когось і насторожувала, але, як показав матч, тільки не підопічних Юрчишина. Бо саме львівська команда досягла фантастичної перемоги над до певної міри фаворитизованими київськими пивоварами.

Із перших хвилин гра набрала високого темпу. Львів'яни по всій ширині трав'яного килиму пресували гравців у зеленій формі й уже невдовзі забили. Після вимушеної зупинки стрімкого рейду Вадима Панаса арбітр зустрічі зафіксував порушення київськими оборонцями правил. І як наслідок – штрафний удар. Овсієнко занервував у воротах. Намагаючись поставити міцний мур, кіпер прорахувався з добором інгредієнтів. "Стінка" виявилась дірявою, чим спритно скористався Любомир Гальчук. Капітан львів'ян своєю коронною лівою ногою завдав невідпорного удару. Шкіряний снаряд, випущений немов із катапульти, низом влетів у ворота під праву стійку.

Пропустивши, кияни вирішили взяти під власний контроль гру, але поспіх і брак в передачах зводили нанівець усі їх намагання. До того ж, Павло Онисько, на якого покладалось завдання добування голів, розчарував, зрештою як і вся команда.

Тиск львів'ян на ворота Овсієнка тривав. І за п'ять хвилин до перерви футбольне соло в повній красі продемонстрував Григорій Баранець. Півоборонець ФК "Львів" довів опонентам свій вишкіл володіння м'ячем і те, що необхідно робити з ним у таких моментах. Перший гол Григорія можна назвати голом на одній нозі. Футболіст торпедою пройшовся по київському захисті і завдав майстерного і гарматного пострілу. М'яч був важким для воротаря, тому й безперешкодно дістався до сітки. У наступному епізоді Григорій продемонстрував вміння грати головою. Триходівка — Худзик, Федорчук, Г. Баранець — завершилась красивим і результативним ударом. 3:0 — це вже солідна заявка на перемогу і навіть щось на зразок побиття іменитого суперника.

Другий тайм розпочався з атаки Гальчука, яку старався завершити Григорій Баранець. Однак Овсієнко не розгубився – виручив свою команду.

У час, коли Борис Баранець встановлював м'яч для виконання стандарту, моєму сусіду на трибуні зателефонував син:

— Тату, я вже біжу на стадіон!

— Не треба! Ми вже перемагаємо – 4:0! Ти займайся господарством.

І сміх, і гріх, але частка правди в словах глави родини була. Борис універсально закрутив смугастого у ворота й вчетверте засмутив киян.

Ось так стандарти й націленість на ворота стали грізною зброєю львівської команди, а гарна погода на добромильській землі поспріяла переконливій перемозі футболістів Юрчишина над хлопцями Слободяна.

Можна сказати, що львів'янам ця перемога далася просто, але перш за все на класі. Футболісти доклали максимум зусиль і старань задля цього великого тріумфу й поквитались з киянами за попередні невдачі.

Олександр ПАУК.

ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬК

"Сталь" Д — "Кримтеплиця" — 1:1 (1:1).

14 травня. 16.00. Стадіон "Металург". 1 000 глядачів. 17 градусів. Оцінка поля — 4.

Судді: С. Скрипак (Київ), Л. Ярмолинський (Київ), А. Барановський (Бородянка).

Делегат ФФУ: В. Наскалов (Мукачеве).

Дніпродзержинськ: Мусієнко, Войцеховський, Шевченко, Лобойко (Тюрин, 87), Лакомський, Смолярчук (Прядко, 39), Боргун, Погорелов (Скарлош, 37), Ізвеков, Шутов (Онищенко, 72), Піцур (Гаді, 46). Тренер: **Юрій Мартинюк.**

Молодіжне: Венчак, Візавір, Антонюк, Кузнецов, Мамутов, Саванчук (Лук'янов, 76), Саранчуков, Войнаровський (Пічкур, 59), Зейналов, Прокопченко (Мельник, 82), Бондаренко (Бабир, 61). Тренер: **Михайло Дунець.**

Голи: Прокопченко (27), Скарлош (39).

Попередження: Саванчук (11), Шутов (62), Мельник (87), Боргун (90+3).

Чесна гра: 5,7 — 6,0.

ВІД ОДЕСИ ДО ДРЕЗДЕНА

Українців за кордоном можна поділити на кілька категорій. До першої належать ті, хто поїхав за кордон і добився успіху. Але таких небагато — Андрій Шевченко з Андрієм Вороніним — та й усе. Можна, звісно, до цієї категорії віднести й менш успішних Сергія Серебреникова та Олега Ящука. Є ще категорія молодих-зелених, які тільки-но поїхали і ще не встигли проявити себе. Наприклад, Антон Макаренко з „Аугсбурга", Павло Янчук із „Санкт-Паулі".

Наш герой до жодної з вищеназваних категорій не належить. До Німеччини він поїхав у той час, коли до України тільки-но повернувся Лобановський, а київське „Динамо" мало от-от почати новий етап свого й усього українського футболу розвитку. Сталося це в 1997 році. Тоді Ігорю Бендовському було лише 16 років — вік, коли футболіст має зробити важливий крок від дитячого футболу до дорослого. За свій рідний клуб, одеський „Чорноморець", Ігор так і не зіграв жодного матчу.

Після одного з поєдинків ДЮФЛ проти київського „Динамо", в якому Ігор забив єдиний переможний гол своєї команди, його агент, побачивши в хлопцеві перспективу, організував йому перегляд у дортмундській „Боруссії". Вже через чотири дні тренувань у складі дортмундців з Бендовським підписують контракт. Коли в „Чорноморці" дізналися, що він збирається їхати, запропонували контракт, але було вже пізно.

Кар'єра одесита в Німеччині складалася вдало. В першому ж сезоні він разом з молодшим складом юнацької команди став чемпіоном Німеччини, потім два роки грав за старшу вікову групу німецької команди. Тобто, все йшло за планом.

2000-й рік став одночасно щасливим і нещасливим для Ігоря. Спочатку він зробив черговий крок вперед, перейшовши до дублюючого складу „Боруссії", потім разом з юнацькою збірною України (U-19), яку очолював Анатолій Крощенко, поїхав на чемпіонат Європи. Наші тоді у фіналі програли збірній Франції. Пам'ятаєте, Руденко, Шершун, Бєлик, Лисицький, Монахов, Березовчук... До того складу не потрапили майбутні гравці національної збірної Ротань та Симоненко. А потім, як кажуть, підкрався той, хто підкрадається завжди непомітно, — нещасний випадок зі своєю хижою посмішкою. Бендовський під час тренувань отримує важку травму. До кінця контракту залишалося кілька місяців, і, незважаючи на позитивні відгуки преси про українця, обережні німці не продовжили з ним контракт. Та й у молодіжку Бендовського вже не викликали, адже на певний час Ігор зник з горизонту.

У кар'єрі молодого українця настав важкий період. Довелося починати все спочатку. Ігор повернувся до регіональної ліги (аналог нашої другої ліги), де виступав зо „Боруссію" (Фулда). Тривало це не довго — у клубу були фінансові труднощі, гроші не виплачували, і Ігор вирішив розірвати контракт. Щоб зробити крок вперед, Бендовський зробив великий крок назад. Протягом року він виступав за аматорський колектив — „Фортуну" з Кельна. Та все ж рівень майстерності Ігоря значно перевищував рівень аматорської ліги, і влітку 2004 року він перебрався до леверкузенського „Байєра". До речі, того ж літа, до складу „аптекарів" перейшов з „Майнца" Андрій Воронін. Та якщо Андрій все вже довів і приїхав до Леверкузена як потенційний гравець основи, то Бендовський відразу ж потрапив до дублю „Байєра". Там Ігор був одним із провідних гравців, за два сезони зігравши 53 матчі (4 голи). За „Байєр-2" тоді грали Штенманн, Швеглер, Кальсен-Бракер, які засвітилися в першій бундеслізі. Втім Ігорю й тут не вдалося себе проявити, адже його позицію в першій команді закривав Транквіло Барнетта.

Та леверкузенський „Байєр" — не єдине, що обєднувало Вороніна та Бендовського. Після двох років у Леверкузені настав час щось змінювати. Своєчасно надійшла й пропозиція від дрезденського „Динамо", яке очолював Норберт Майєр, колишній тренер Андрія Вороніна у менхенгладбаській „Боруссії". „Ігор вже давно знаходиться в списку наших бажаних гравців. Він швидкий, може грати на фланзі й забивати. Окрім того, в нього гарні бійцівські якості й професійний підхід до роботи. Я впевнений, що він зможе пожвавити нашу гру", — це характеристика нашого співвітчизника з боку Норберта Майєра.

Зараз Ігор проводить приблизно половину ігрового часу на полі, і нещодавно, забивши гол на останній хвилині матчу врятував свою команду від поразки. Перед дрезденським "Динамо" стоїть завдання піднятися в другу бундеслігу. Зараз команда знаходиться на сьомому місці і відстає від другого на сім пунктів.

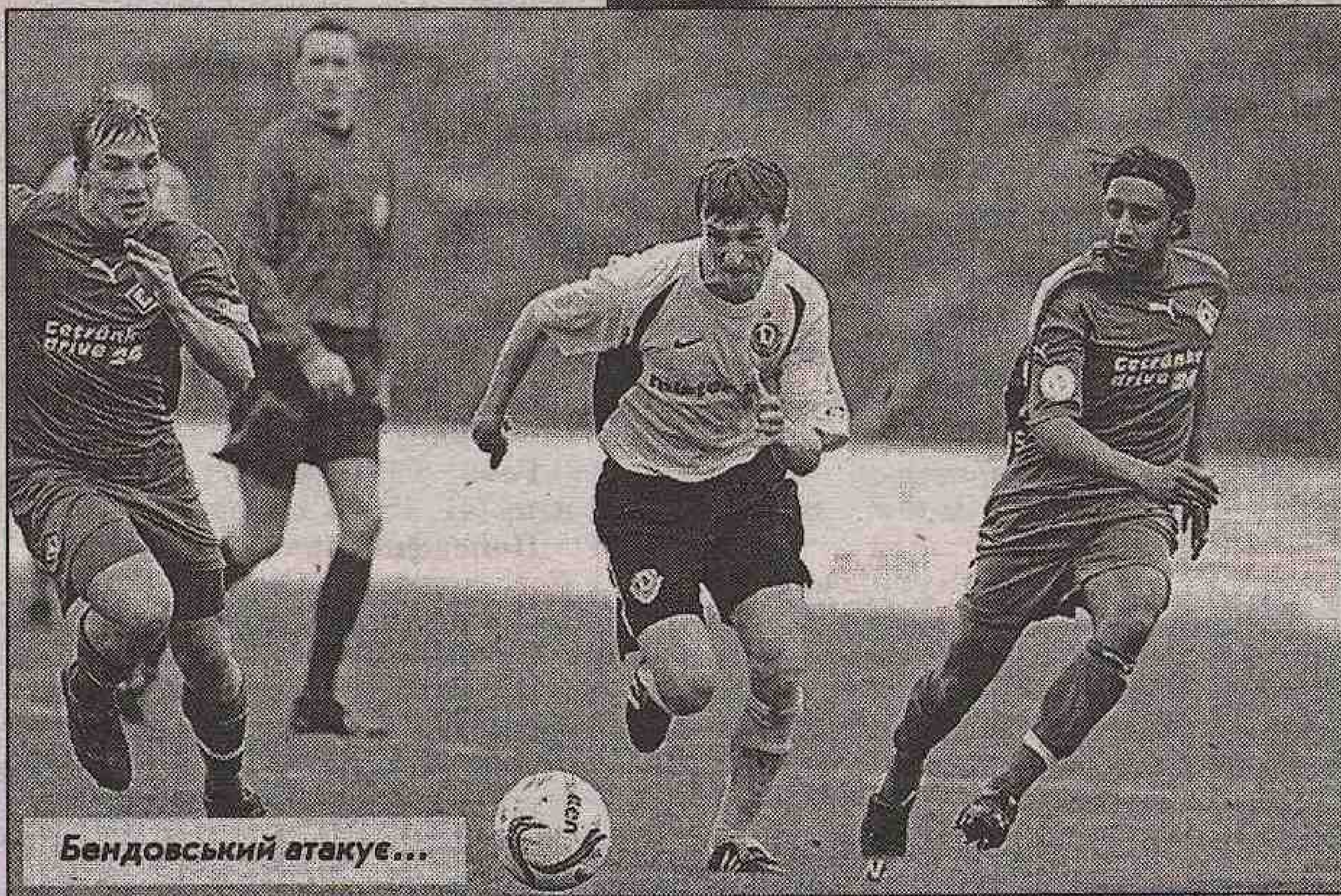
Ігор одружений на туркені, батько якої грав колись за турецьку команду „Сіваспор", тому спільну мову вони знаходять дуже легко. Має доньку Алісію.

Так, Ігор вже не молодий і перспективний футболіст, якого можна було б розглядати з точки зору, наприклад, національної збірної, але... усе буває. Згадайте того ж Горшкова та його гол іспанцям у віці „за тридцять". Бендовському зараз 26 років, і час для прогресу ще є.

Олександр ОЗІРНИЙ.

...Бендовський святкує

Бендовський атакує...

ІГОР БЕНДОВСЬКИЙ

Народився 6 жовтня 1981 року в м. Одеса.

Зріст 178 см. Вага 66 кг.

Національність — українець.

Кар'єра:

„Чорноморець" (Одеса),

1999-2002 — Боруссія (Дортмунд) — дубль,

2002—2003 — „Боруссія" Фулда,

2003—2004 — „Фортуна" Кельн,

2004—2007 — "Байєр (Леверкузен) — дубль,

2007— "Динамо" (Дрезден).

Позиція: лівий півзахисник.

АНКЕТА ВІД ІГОРЯ БЕНДОВСЬКОГО

Улюблений футболіст — Марселиньо („Вольфсбург").

Таким бачать мене інші — чесним, старанним, лояльним.

Інтереси, окрім футболу — Теніс.

Улюблена музика — хіп-хоп

Улюблена команда — „Мілан".

Девіз: На будь-якій вершині, завжди є вільне місце.

ВІТЧИЗНЯНІ ОБРІЇ

Матч поколінь

ДО ЛЬВОВА ПОВЕРТАЮТЬСЯ "ЗІРКИ" "КАРПАТ"

У рамках святкування 45-річчя "Карпат" та 10-річчя завоювання "зелено-білими" бронзових медалей чемпіонату України у вівторок, 20 травня, на стадіоні "Україна" відбудеться "матч поколінь" "Карпати-98/99" – "Карпати-69/08" (початок о 19.00 год.)

Про це на прес-конференції повідомив спортивний директор ФК "Карпати" Юрій Дячук-Ставицький, а також гравці "бронзового" складу "Карпат", нині тренери команди — Богдан Стронцицький та Роман Толочко. Тож вболівальники, для яких цього дня вхід на стадіон буде вільним, зможуть стати свідками унікального матчу. "Бронзовими" "Карпатами" керуватимуть Мирон Маркевич, Юрій Дячук-Ставицький, Володимир Журавчак, а збірною командою – Юрій Сусла, Борис Рассихін, Лев Броварський, Андрій Карімов, Ростислав Поточняк, Степан Юрчишин. "Карпати" в "бронзовому" сезоні повторили рекорд в історії клубу — 15 матчів поспіль без поразок, 16 перемог у 30-ти матчах, і пропустили лише 20 голів. Менше пропустив лише майбутній чемпіон "Динамо", якого, до речі, карпатівці двічі в ході сезону обіграли – 1:0 в Києві та 2:1 у Львові. З "бронзового" складу й досі продовжують виходити на поле в командах майстрів — Юрій Беньо, Сергій Мизін (обоє — "Арсенал"), Олександр Чижевський ("Закарпаття"), Володимир Єзерський ("Шахтар"), Андрій Сапуга ("Металург" Новокузнєцк, Росія). Цікава деталь: 15 гравців з 30-ти задіяних у сезоні 1997/1998 років нині займаються тренерською діяльністю: Богдан Стронцицький, Роман Толочко (обоє – "Карпати"), Володимир Микитин, Юрій Дудник (обоє – "Зоря"), Сергій Ковалець ("Металіст"), Андрій Полунін – спортивний директор "Нафтовика-Укрнафти" (Охтирка), Вадим Колесник ("Нафтовик-Укрнафта"), Іван Гецко ("Чорноморець"), Володимир Шаран ("Закарпаття"), Любомир Вовчук ("Нива" Тернопіль), в аматорських командах – Ігор Плотко, Євген Назаров, Андрій Покладок, Анатолій Петрик та Роман Гнатів (СДЮШОР "Карпати").

Ельхан Расулов та єдиний легіонер "Карпат" Алкалі Спума нині проживають за кордоном. Всі вони, крім Сапуги, який задіяний в російському чемпіонаті, дали попередню згоду приїхати 20 травня до Львова й взяти участь у матчі поколінь.

Богдан Стронцицький повідомив, що до збірної "Карпат" 1969-2008 рр., з нинішнього складу запросили Миколу Іщенка, Ігоря Худоб'яка, Максима Фещука та Василя Кобина, які розкажуть своїм партнерам про карпатівський дух під час цього пам'ятного матчу. За "зелено-білих" ветеранів зіграють Ігор Кульчицький, Лев Броварський, Ростислав Поточняк, Габор Вайда, Сергій Квасников, Степан Юрчишин, Богдан Бандура, Руслан Забранський, Олександр Кулешевич, Андрій Тлумак, Володимир Вільчинський, Володимир Уштан, Євген Михайлів, Андрій Покладок, Михайло Луцишин, Володимир Різник, Ігор Лучкевич, Юрій Мокрицький.

Перед початком зустрічі, о 17.00 год., планується святковий концерт за участю провідних артистів естради. Серед запрошених почесних гостей матчу поколінь "Карпат" — губернатор області Микола Кміть та мер міста Андрій Садовий.

Юрій НАЗАРКЕВИЧ.

РЕКОРДСМЕН НА ВІКИ

З прізвищем Лоттара Маттеуса асоціюється ціла низка встановлених ним рекордів. Маттеус грав на вищому рівні більше двох десятків років і встановив чимало унікальних досягнень. Він — єдиний польовий гравець, який виступав на п'яти чемпіонатах світу. Єдиний, хто брав участь в шести циклах європейської першості. Лоттар — рекордсмен за кількістю проведених матчів (25) на світових чемпіонатах. А за кількістю матчів (150) в збірній, взагалі, не має собі рівних в Європі.

Ерлінген — невеличке баварське містечко, яке славиться всесвітньо відомими фірмами, що виробляють спортивне приладдя й амуніцію. Але не лише цим відомий Ерлінген. 21 березня 1961 року тут народилася майбутня зірка всього німецького футболу – Лоттар Маттеус.

Був дуже примхливою й неслухняною дитиною, і саме з цієї причини його відмовлялися брати в різні підліткові збірні.

Нерідко він влаштовував істерики матері Катарині, хоча та й допомагала йому відпрацьовувати удари, виконуючи функції воротаря перед будинком. "Мама, чому ти народила мене таким маленьким і слабким?", — заливався він сльозами, повертаючись із школи. Комплекс "карлика" неабияк був розвинений у хлопчика, і Лоттар всілякими вправами намагався збільшити свій ріст. У цьому він не дуже досяг успіху, довівши його лише до 172 сантиметрів.

Якщо ростом не вдався, так фізичні кондиції доведу до ідеалу, і побачимо, хто ще буде невдахою, — вирішив Маттеус і почав днями загартовувати свій бійцівський характер. Лоттар поєднував ранкові та вечірні пробіжки з фізичними тренуваннями, й у 18 років Маттеус вже не нагадував того хлопчиська, яким був ще кілька років тому. Паралельно він вдосконалював техніку гри й довів її майже до ідеальної, як для такого юного віку.

Поява Маттеуса в бундеслізі відбулася в 1979 році, 18-річного, коли його взяла до себе менхенгладбська "Борусія". Його талант помітили швидко, і він дуже скоро потрапив на олівець тренеру збірної Юппу Дерваллю. Навесні 1980-го "Борусія" дійшла до фіналу Кубка УЄФА, де її суперником став інший німецький клуб — "Айнтрахт" з Франкфурта. Маттеус забив один з трьох м'ячів, але за сумою двох зустрічей перемога все-таки дісталася "Айнтрахту".

Хоча й перший титул вислизнув з рук "Борусії", в Маттеуса з'явилися перші ознаки зіркової хвороби. Його затримала поліція, коли він вів автомобіль у п'яному стані, й позбавила прав на вісім місяців. Потім він порушив режим у збірній, повернувшись в табір далеко за північ і влаштувавши скандал з Дерваллем.

Незважаючи на його зухвалу поведінку, Дервалль включив Маттеуса в заявочний список для участі в чемпіонаті Європи 1980 року. Про всяк випадок. У матчі другого туру з Голландією отримав травму ветеран Бернд Дітц. Рахунок був вже 3:0, і німці, здавалося б, вже могли бути спокійні за результат поєдинку. Довелося замість Дітца випускати Маттеуса, і Лоттар заробляє пенальті у власні ворота. Голландці скорочують розрив, потім забивають ще один гол. Загалом, збірна ФРН ледве винесла ноги. Він на полі на тому ЧЄ більше не з'явився. "Золото" підопічні Дервалля завойовували без нього. Таким ось курйозним вийшов дебют Маттеуса в збірній.

Та згодом бундестим і Маттеус стануть нерозлучними. Вже на мундіалі-1982 в Іспанії Лоттар примусить говорити про себе. Німці стали срібними призерами ЧС, поступившись у фіналі італійцям (1:3).

На чемпіонаті світу 1986 року в Мексиці він вперше зарекомендував себе вже як суперзірка. В шести матчах першості на його адресу були виключно позитивні відгуки. Однак фінал з Аргентиною можна назвати найневдалішим моментом його кар'єри.

Збірною ФРН тоді керував Франц Беккенбауер, і опираючись на попередні вдалі матчі Маттеуса, він вирішив використати його як нейтралізатора Марадони.

Головну мету — не дати Марадоні забити — Лоттар виконав. Але якою ціною? Всі три голи у ворота Шумахера стали наслідком його прорахунків. Перший м'яч був забитий після того, як Маттеус збив Марадону і в бік німецьких воріт був призначений штрафний. У другому і третьому випадках Лоттар не зміг блокувати Дієго, коли той виводив на вирішальний удар Вальдано й Бурручагу.

Мексиканський провал не поколивав, проте віру Кайзера Франца в Маттеуса. Саме він перший розгледів в ньому риси лідера, й на італійський чемпіонат 1990 року Лоттару була вготована роль капітана.

На полях Італії німець показав себе диспетчером високого класу. При цьому він грав зовсім не так, як Нетцер, якого йому ставили в приклад. Той володів геніальним умінням робити гострі та несподівані передачі партнерам. Сам він рухався мало, але при цьому всіх навколо себе примушував бігати, як заведених, здійснюючи ривки метрів на 50-60. Легкий та маневрений Маттеус, навпаки, сам постійно знаходився в русі й примушував своїми рейдами партнерів також діяти активно. При цьому він багато забивав і сам — чотири голи побували в сітці суперників після його ударів. Тільки англійцям в півфіналі вдалося знизити коефіцієнт корисної дії Маттеуса.

А фінал ЧС вийшов повторенням чотирічної давності — ФРН проти Аргентини. Знову Маттеус вийшов проти Марадони. Але якщо Маттеус за цей період часу помітно додав у грі, то Марадона нагадував свою бліду тінь. І мові не могло йти про те, щоб давати Лоттару таке ж завдання, як чотири роки тому. Тепер він сам був гравцем, якого потрібно було нейтралізувати в першу чергу. Німцям вдалося взяти реванш у Мексики — 1:0.

У 80-х роках журналісти, визначаючи високий клас Лоттара, відзначали разом з тим його головний недолік: у вирішальні моменти, коли напруження ставало гранично високим, Маттеус раптом „розчинявся", ставав непомітним. Приводи дорікнути йому в цьому виникали не раз.

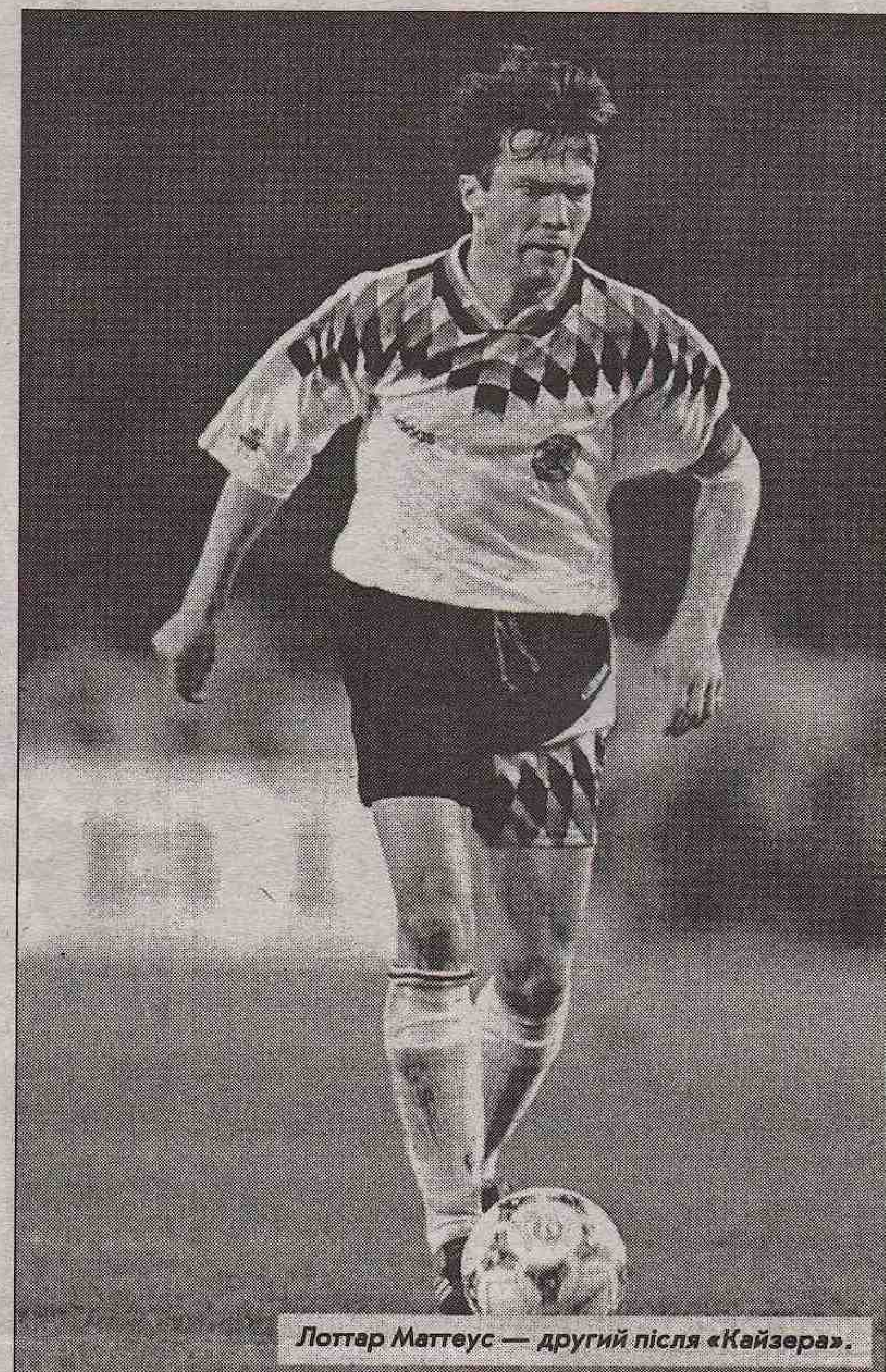
Про фінал ЧС-1986 я вже розповіла. У 1987-му на нього чекала ще одна нищівна критика — за провал у фіналі Кубка чемпіонів з "Порту", коли мюнхенці, ведучи в рахунку за чверть години до кінця матчу, все-таки випустили перемогу з рук.

У 1988 році Маттеус залишає "Байєрн" і перебирається на Апеннінський півострів. Італійський "Інтер" заплатив за чемпіона світу 5,5 мільйона доларів. У першому ж сезоні з Маттеусом в складі "чорно-сині" виграли з колосальною перевагою серію "А". Вони святкували перемогу за чотири (!) тури до фінішу чемпіонату, причому "золотий" гол забив саме наш герой.

Італійська кар'єра німця продовжувалася чотири роки — до квітня 1992-го, коли він отримав в матчі з "Пізою" тяжку травму (розрив зв'язок), котра залишила його без діла на півроку, через що Лоттар змушений був пропустити Чемпіонат Європи. Німець Апенніни вирішив залишити й повернувся на Батьківщину до рідного "Байєрна".

І, взагалі, з європейськими форумами Маттеусу не щастило. Через конфлікт з тодішнім наставником бундестиму Берті Фогтсом, Лоттар пропустить Євро-1996, де німці святкуватимуть черговий тріумф.

І в 1984 та 1988 роках, коли Маттеус грав в "основі", збірній Німеччини не щастило. У першому випадку її „потопив" іспанець Маседа, який за лічені секунди до кінця матчу (і групового турніру в цілому) забив гол, який не дав німцям вийти в півфінал. У другому — в ролі фатальної фігури виступив Марко ван Бастен, чий віртуозний м'яч в півфіналі, забитий на передостанній (!) хвилині, зробив переможцем Голландію (2:1) і привів у смуток всю Німеччину, яка приймала чемпіонат і сподівалася побачити своїх гравців з кубком.

Лоттар Маттеус — другий після «Кайзера».

ДОСЬЄ

Країна: Німеччина
Амплуа: півоборонець, оборонець
Провів: У національних чемпіонатах Німеччини, Італії та США 595 матчів, забив 161 гол
У Кубку Німеччини: 57 матчів, 18 голів
У Кубку Італії: 17 матчів, 7 голів
У єврокубках: 98 матчів, 17 голів
Збірна Німеччини: 150 матчів (74 як капітан), 23 голи
Перший матч: 14 травня 1980 року (Голландія 3:2)
Останній матч: 20 червня 2000 року (Португалія 0:3)

ДОСЯГНЕННЯ

Командні:
Чемпіон світу 1990 року
Чемпіон Європи 1980 року
Віце-чемпіон світу 1982, 1986
Переможець Кубка УЄФА: 1991, 1996
Фіналіст Кубка чемпіонів: 1987, 1999

Чемпіон Німеччини: 1985, 1986, 1987, 1994, 1997, 1999, 2000
Чемпіон Італії 1989
Володар Кубка Німеччини 1986, 1998
Суперкубка Німеччини 1987, 1994
Кубка Німецької ліги 1997, 1998, 1999

Особисті:
Найкращий футболіст світу 1990, 1991 років
Найкращий футболіст Європи 1990 року
2-й футболіст Європи 1991 року
Найкращий футболіст Німеччини 1990, 1999 року

Євро-2000 був останнім шансом Маттеуса реабілітуватися за минулі невдачі. Однак сталось, на жаль, навпаки: дві поразки та нічия в трьох матчах — найгучніший ляпас, який німці коли-небудь отримували. Невеликою втіхою для Лоттара було лише те, що він довів до круглої цифри — 150 — матчі за збірну, встановивши таким чином світовий рекорд за цим показником. Щоправда, він протримався тільки близько року і був побитий єгиптянином Хоссамом Хассаном.

А за півроку перед тим в пресі не вщухала інформація про переїзд Маттеуса до Америки. Хоча й до континентального форуму така ситуація не раз лунала в німецьких ЗМІ. Насправді, він ніяк не міг вибрати зручний момент для переїзду з "Байєрна" в "Нью-Йорк Метростарз". І в Мюнхені затриматися хотілося довше, і перспектива пограти в Америці вабила.

Якби "Байєрн" вилетів після закінчення першого групового етапу Ліги чемпіонів 1999/2000 року, то не було б і питань — Маттеус швиденько зібрав би валізи та сів на трансатлантичний лайнер. Однак перспектива ще раз поборотися за трофей (двічі — в 1987 і 1999 роках — "Байєрн" з Маттеусом в складі був надзвичайно близький до виграшу), який постійно вислизав з його рук, примусила відкласти трансфер.

І, все-таки, Маттеусу не довелося здобути титул ЛЧ. Американці наполегливо зацікавлювали Лоттара, і він таки не зміг встояти перед вигідною пропозицією. Останнім його офіційним матчем за "Байєрн" стала зустріч з мадридським "Реалом" у другому груповому турнірі Ліги чемпіонів. Зіпсувати собі прощання з рідною командою Маттеус просто не міг. І зіграв, як у кращі свої роки. Та й "Байєрн" цього разу набагато серйозніше поставився до проводів свого лідера, розгромивши "королівський" клуб з рахунком 4:1. Тим самим мюнхенці гарантували собі місце в чвертьфіналі Ліги чемпіонів. А сам Маттеус завершив свою німецьку кар'єру хеппі ендом.

З "Метростарзом" Маттеус уклав контракт до листопада 2000 року, на суму близько мільйона доларів. Його справи в цьому клубі з самого початку не склалися добре. Незабаром Маттеус побив горшки з тренером команди Октавіо Самбрано. І до того ж отримав травму спини. Правда, вона виявилася не такою серйозною, і Маттеус повернувся на поле, але ненадовго.

"Мені не потрібний "Метростарз", "Метростарзу" не потрібний я", — констатував гравець. Встало питання, чи догравє він до кінця контракту. Три години тривала примирлива зустріч з офіційними особами клубу і всієї MLS, в результаті якої Маттеус погодився повернутися до виконання своїх зобов'язань. Але сезон в MLS у будь-якому випадку вийшов не таким, який варто було занести в актив.

Кажуть, що ім'я людини впливає на його долю. Можливо, в цьому й полягає секрет рідкісного спортивного довголіття Маттеуса. Адже його прізвище (Mattheus) — це латинізований варіант англійського Метьюз (Matthews) — прізвища футбольного "довгожителя" номер один. Лоттар побив рекорд свого попередника, а от хто встановить новий рекорд Маттеуса — не відомо!

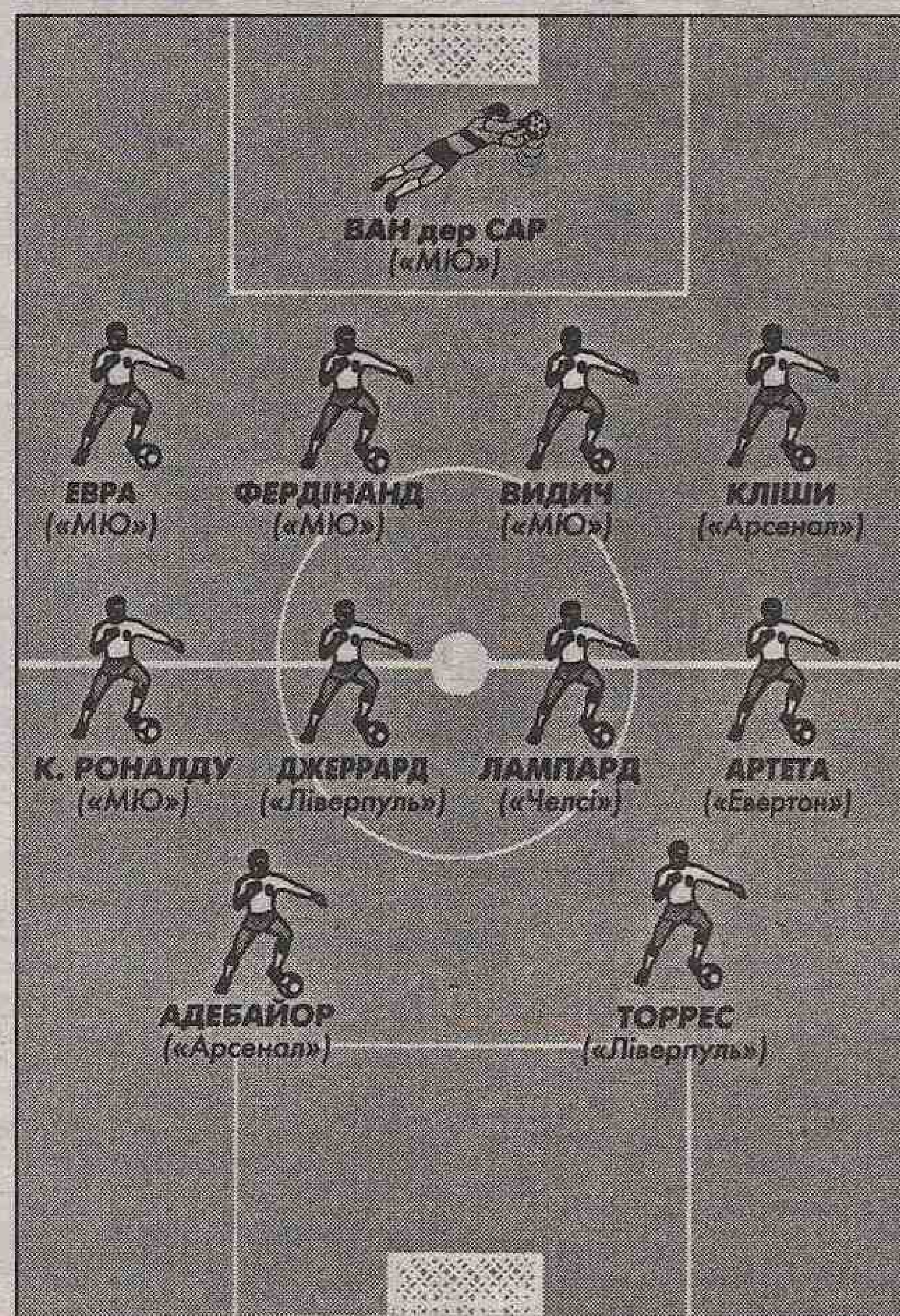
Олеся ЮРИНЕЦЬ.

ЇХ ДВОЄ НА ВСЮ ЄВРОПУ!

Дивний все ж таки цей англійський футбол — весь час в ньому щось змінюється, й ніколи наперед не можна визначити, хто ж таки переможе, а хто може вилетіти. Будь-який аутсайдер спокійно може ВПЕВНЕНО обіграти лідера. Вболівальники можуть змінити президента клубу, або принаймні вплинути на це рішення. От і виходить, що більшу частину чемпіонату лідирувала одна команда, потім інша, а чемпіоном ледь не стали так звані треті зайві... Що вже казати тоді про виліт, де змінювалось все, й лише "Дербі" завжди відзначався стабільністю...

І що цікаво й характерно — англійські команди вирішують, хто з них сильніший не лише у власній країні, а й у Європі!

СИМВОЛІЧНА ЗБІРНА ЧЕМПІОНАТУ АНГЛІЇ СЕЗОНУ-2007/2008

ЧЕМПІОН ТА ЛІДЕРИ

1. Манчестер Юнайтед

Лідер — Криштіану Роналду

Невдача — довготривала травма Гарі Невілла.

Хлопці Алекса Фергюсона в цьому сезоні довели, що рівних їм в Європі немає взагалі. Можливо, це заперечить "Челсі" — єдина команда, яка упродовж майже всього сезону, а особливо в його поступовому завершенні, чинила більш ніж гідний опір своїм опонентам. Але фінал у Москві, підсумки сезону — ось вони, в номері...

А на початку сезону "Манчестеру" вдавалось зовсім небагато — перші три тури і лише три мирові при одному забитому м'ячеві! Що тут скажеш — на МЮ одразу почали ставити хрест, але чи не зарано? Варто великій команді зіграти хоча б один-два невдалі матчі, як у пресі з'являються чутки про звільнення Фергюсона. Читати це навіть тоді було смішно... І непросто ж зовсім було МЮ й надалі: хоча перемоги й пішли, але давались вони настільки натужно (три наступні поспіль по 1:0 чого лише варті, коли "Манчестер", забивши гол, просто жалюгідно, у непритаманному для себе стилі, відбивався).

Як на мене, вирішальною в психологічному стані стала перемога над "Челсі" — 2:0, коли хлопці Фергюсона нарешті відчули, що воно таке, коли заганяєш іменитого суперника в атакувальному футболі! Далі нестримний "Юнайтед" зумів зупинити лише гол у доданий час на "Ємирейтсах" від Уільяма Галласа — захисника "Арсенала", який врятував для своєї команди очко...

Зупинити "манків" зумів аутсайдер "Болтон", і нічого дивного в цьому немає, оскільки "Болтон" у домашніх матчах завжди славився тим, що елементарно може карати лідера. Особливо важким ударом по психологічному настрою команди це не стало, і МЮ продовжив штампувати перемоги одна за одною, аж поки за календарем їм не довелося вперше грати два визні матчі поспіль. І на другому вони знову спіткнулися, але ж суперником був "Вест Хем", який у минулому чемпіонаті двічі обігрував команду Фергюсона, а отже, є просто незручним суперником.

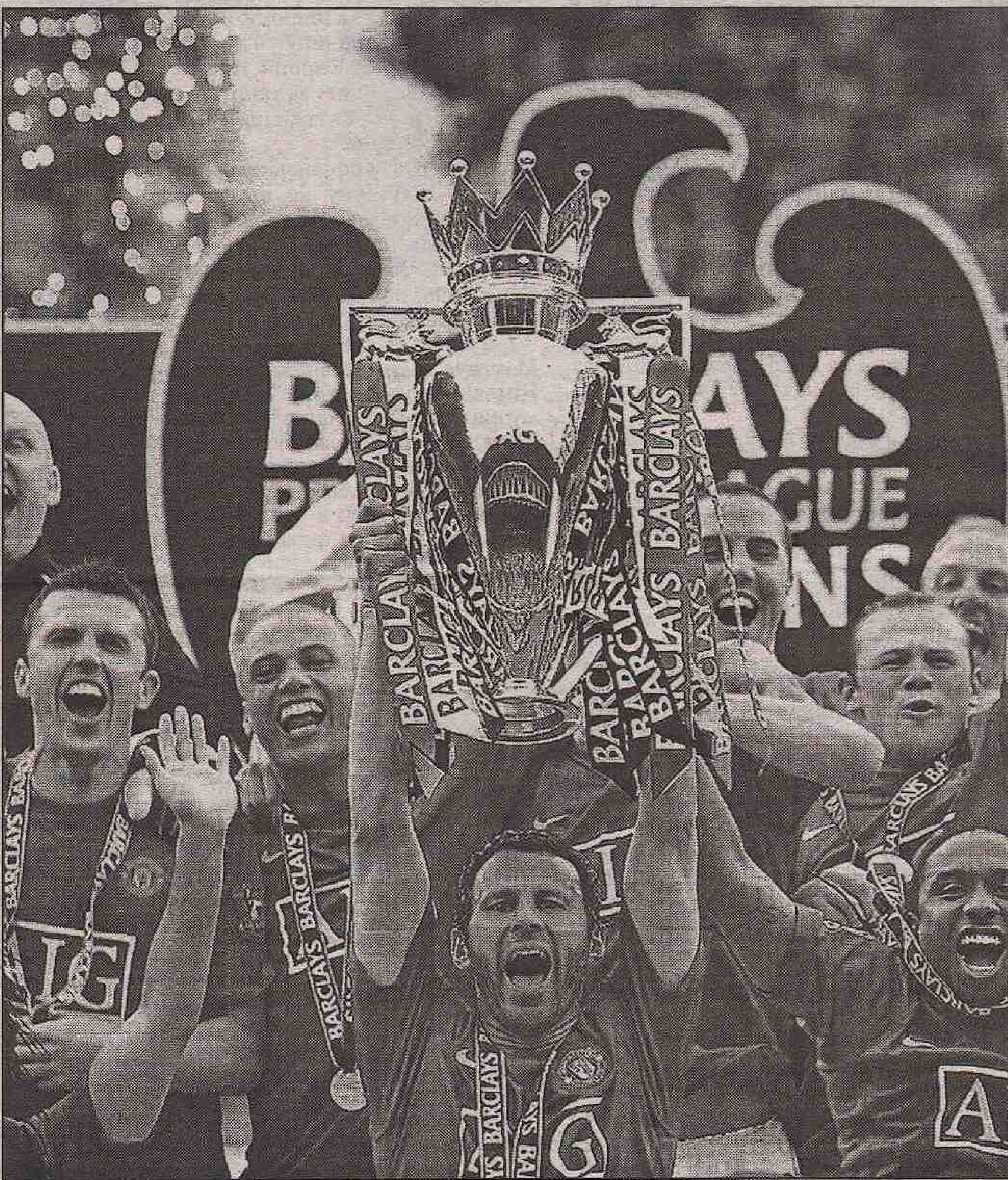
Надалі "Манчестер Юнайтед" проходив турнірну дистанцію доволі впевнено, лише раз, у визному матчі з "Челсі", показавши себе командою гіршою за суперника. Тоді "Челсі", за два тури до завершення чемпіонату, зрівнявся за очками з МЮ, але наздогнати так і не зміг, оскільки манкуніанці так і не втратили очок. Та й як можна втратити, маючи в своєму розпорядженні таку блискавку, як Криштіано Роналду — півзахисника, який за чемпіонат забив 31 м'яч!

2. Челсі

Лідер — команда

Невдача — багато втрачених очок за Моуриньо, повільна зміна тренера.

Гра "Челсі" на початку сезону не подобалась взагалі, і результатами команда не радувала особливо, і тому довіра Абрамовича до Моуриньо, хоч і не швидко, але згасла й довелося в авральному порядку змінювати тренера. Коли прийшов Грант, одразу нічого не змінилося, окрім стабільності в результатах. Він наче став новим Моуриньо, але вже без спадів і зі стабільністю, от тільки деспотизму було значно менше, та й склад варіював трохи частіше. Але, на жаль, може, "Челсі" й виграв би хоч щось, та наздогнати МЮ, навіть за доволі пристойної гри, виявилося справою неможливою. А от програш Кубка ліги "Тоттенхему" взагалі не пояснюється нічим. Залишилась Ліга, де помста МЮ буде чудовим завершенням сезону, тим паче в Москві, правда, Романе Аркадійовичу?

3. Арсенал

Лідер — Еммануель Адебайор

Невдача — все ж таки це молодість...

Найбільше не англійська команда вчергове утвердилась у цьому сезоні. За першу половину календарного року вона налякала всю футбольну громадськість своєю дивовижною візерунковою грою, а потім, через проблеми дитячого, ще не сформованого, психологічного стану припинила свій ріст і почала боятися виходити на матчі з рядовими командами національного чемпіонату. Відсутність стабільності, постійні травми й постійні ляпи суддів не на користь команди Арсена Венгера, звичайно, можна вважати першопричинами невдалого сезону, але, як на мене, причина криється зовсім в іншому. Просто Венгер — такий дивний тренер, який навіть у фіналі Ліги чемпіонів думатиме не про перемогу в ньому, а про те, як би вийти в цей самий фінал. Але вже наступного року. Нещодавно, в одному із інтерв'ю місцевій пресі він сказав, що зрозумів свої прорахунки й на наступний сезон змусить керівництво придбати двох уже сформованих іменитих виконавців, аби, нарешті, виграти все. Що ж, подивимось, поки що він лише відпустив Фламіні в "Мілан"...

4. Ліверпуль

Лідер — Стівен Джеррард

Невдача — невміння достойно проходити довгі дистанції...

Вкотре всі плани "Ліверпуля" здобути чемпіонство внаціональній першості завершилися повним крахом, хоча, цього разу всім необхідним Бенітеса забезпечили. Можу навіть сказати, що склад "Ліверпуля" — найсильніший в Англії. Начебто команда й зіграна, але їй не вистачає загального класу. От турнір на виліт зразка Ліги чемпіонів Бенітесу і його команді виграти, як це не дивно, набагато легше. Але цього разу й тут виявилися сильніші, а загроза звільнення тренера, який не виправдав витрачених передсезонних грошей, досі висить над "Анфілдом". Щоправда, Бенітес має підтримку вболівальників, які не хочуть змінювати тренера, який повернув у "Ліверпуль" Кубок чемпіонів, на незрозумілого німця Юргена Клінсмана, який, як тренер, себе не показав зовсім ще...

ЗОНА УЄФА

5. Евертон, 11. Тоттенхем (як переможець Кубка ліги), а також переможець фіналу Кубка Англії, де зустрінуться "Портсмут" та "Кардіфф".

Якщо для "Тоттенхема", який разом із горе-тренером Діком Йолом плентався в підвалинах турнірної таблиці, вихід до Кубка УЄФА можна вважати не те, щоб прогресом, а навіть дуже приємною несподіванкою (тим паче в фіналі Кубка буде переграний не хтось там, а сам "Челсі"!), то для "Евертона", який увесь сезон мріяв обігнати своїх земляків і увійти до зони Ліги чемпіонів, цей Кубок УЄФА — лише невтішна втіха, вибачте за таких каламбур. Хода ж по поточному Кубку УЄФА для ліверпульців склалася невдало, і зупинила "Евертон" "Фіорентина", а точніше — її воротар Себастьян Фрей, який буквально витягнув "фіалок" у наступний раунд, щоправда, на більше їх так і не вистачило, але це вже розмова до підсумків по Італії...

Головне, що слід відзначити, — команда в Девіда Мойєса бойова, і не в цьому, так в наступному сезоні, впевнений, у Англії з'явиться п'ятий кит, який боротиметься за золоту корону!

СЕРЕДНЯКИ

6. Астон Вілла, 7. Блекберн, 8. Портсмут, 9. Манчестер Сіті.

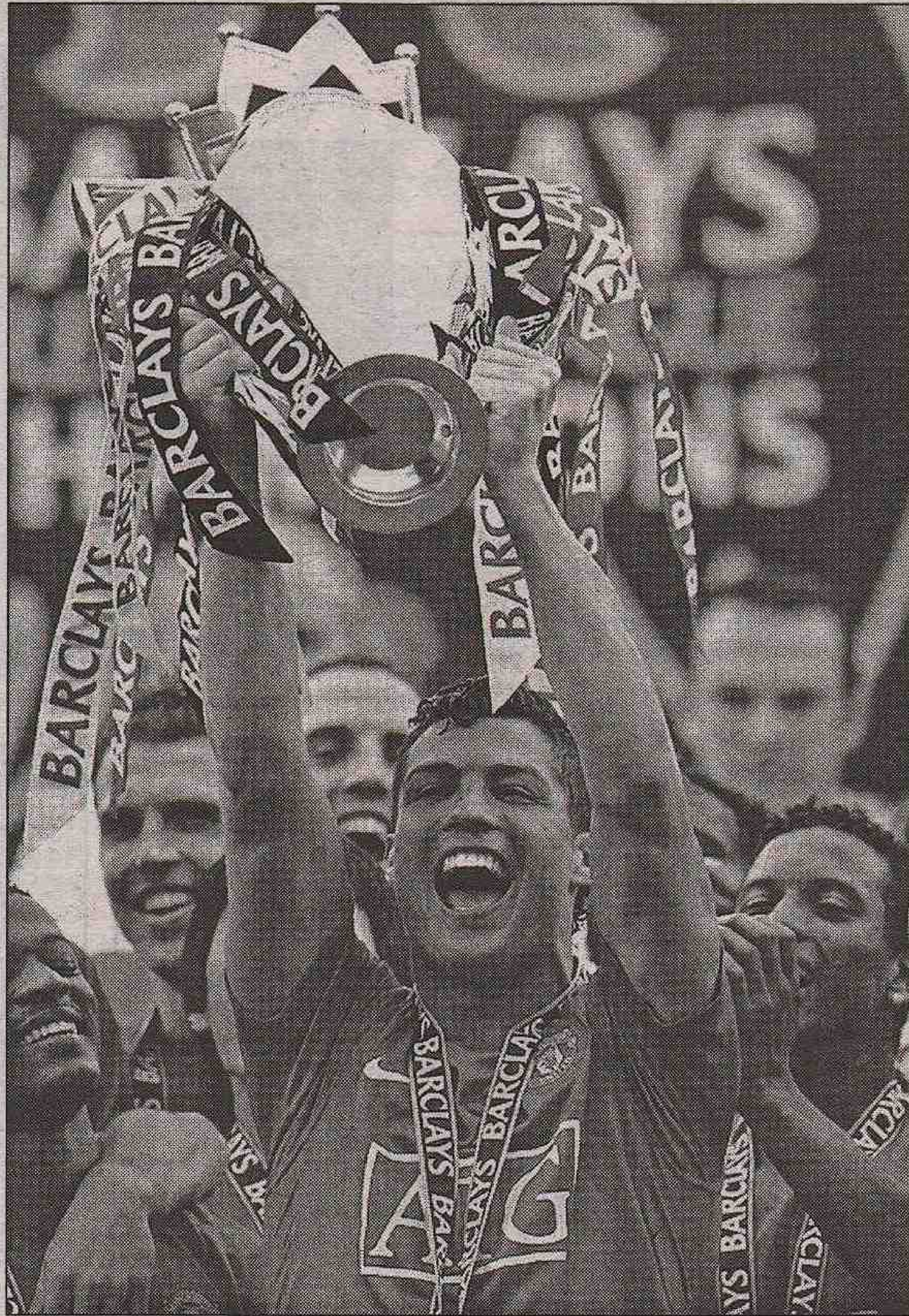
От що можна розповісти вам про ці команди, окрім банального, — міцні, будь-кому можуть чинити гідний опір, могли б потрапити в Кубок УЄФА, але дечого не вистачило, не бачу причин, щоб не зробити крок вперед у наступному сезоні, адже всі умови для цього створені. Але я спробую в кожній з команд віднайти якийсь один, хоч маленький, ледь помітний, але стрижень.

"Вілла" серед всіх виявилася найбільш стабільною командою, яка чітко показала, що може грати в свій футбол навіть з лідерами. Для команди з Бірмінгема не важливо було програти гранду з мінімальним рахунком, весь час відбиваючись від атак, — їм важливо було взагалі не програти, а точніше, навіть виграти. Виходило далеко не завжди, але ж таки виходило. Серед цього квартету саме до команди Мартіна О'Нілла я відчуваю найбільше поваги.

"Блекберн" — представник справжнього середнього класу Англії, справжній боєць, який за кадрами укомплектований дуже грамотно — він не хапає зірок, аби вони, засвітившись, не опинились в іншому клубі. Кістяку команди вже сміливо за 25 років, і вони грають разом уже не перший рік. Дуже часто саме зіграність і згуртованість колективу Марка Хьюза допомагала їм здобувати необхідний результат, але ж до Європи він не дотягнув.

"Портсмут" просто є типовою командою Реднаппа, якій варто показати всім на старті, що вони королі, здобути необхідну кількість очок, аби не вилетіти, а далі грати уже як заманеться — завдання на сезон виконані й можна акцентувати свою увагу на чому хочеться. От Реднапп захотів Кубок виграти і в єврокубках пограти, то навіщо ж тоді в чемпіонаті боротися за це, якщо навіть у фіналі грати треба з середняком не вищого, а першого дивізіону. Хоча, по дорозі до трофею "Помпея" навіть МЮ на "Олд Траффорді" вибила!

Друга команда "Манчестера" за зірковістю свого складу та тренерського штабу могла би переплюнути чи не з п'ять команд, що знаходяться вище за неї, але, окрім двох перемог над майбутнім чемпіоном з рідного міста, похизуватися "голубій лагуні" більше нічим. Нові сподівання пов'язані з новим сезоном, але чи залишиться в ньому так само головним тренером Свен-Горан Ерікссон?

НЕСУТТЄВІ БОРЦІ ЗА ВИЖИВАННЯ

10. Вест Хем, 11. Тоттенхем, 12. Ньюкасл

Якщо "Вест Хем" — команда дивної вдачі, яка наче грає, аби боротися за виживання і не мала особливо гострих потреб в здобутті очок упродовж чемпіонату (коли команда Кербішлі аж занадто наближалась до небезпечної зони — одразу починала здобувати очки), а про "шпор" ми вже й так достатньо поговорили, отже, тема "Ньюкасла" — чи не найцікавіша, шкода лише, що місця в підсумках мало дають...

"Ньюкасл" — команда зі складом, підходом керівництва та вболівальниками якої можна досягати найвищих вершин, знайшла свою гру лише за декілька турів до завершення чемпіонату. Смішно — не те слово. Ви краще розкажіть, як з такими виконавцями, як Емре, Оуен, Паркер, Гівен, Джеремі, Карр, Дафф, Батт, Відука й Мартінс можна вести боротьбу за виживання й радіти якимись рядовими перемогами над командами, загальний бюджет яких на рік не перекриває місячних зарплат футболістів "сорок"!!! Жарти жартами, але ж із синдромом "Ньюкасла" варто щось робити, адже він нищить і нищить все більше й більше футбольних і тренерських талантів...

ВРЯТОВАНІ

13. Мідлсбро, 14. Уїган, 15. Сандерленд, 16. Болтон, 17. Фулхем

"Боро" — команда, яка до цього списку потрапила випадково, якщо можна так сказати, вона постійно була поблизу небезпечної зони, але ніколи туди не потрапляла, а тому, розмовляючи на жаргоні — ніяких пред'яв до них не маємо. "Уїгану" я б поставив пам'ятник, за те, що ця команда, яка за підбором виконавців відійшла недалеко від "Дербі", а за фінансами може навіть слабкіша, так впевнено і без нервів завершила сезон, а в самому його ендшпілі, хоч і пасивно, але взяла участь у чемпіонстві МЮ! "Сандерленд" і його дух Роя Кіна — більше про цю команду не скажу ані слова, але чогось здається, що в такому вигляді вона наступного сезону не врятується.

А "Болтон" і "Фулхем", якби ви так само пройнялися англійським духом, то зрозуміли б мене, — вони майже весь сезон перебували в зоні вильоту, але я був на сто відсотків упевнений, що жодна з них не вилетить!

ВИЛІТ

18. Рединг, 19. Бірмінгем, 20. Дербі

"Редингу" відверто не пощастило — команда просто не розрахувала кількість очок для збереження прописки в еліті, а коли схаменулася, то не вистачило різниці забитих-пропущених м'ячів.

"Бірмінгем" претендує на жаль чемпіонату — такі команди потрібні прем'єр-лізі, але коли високий рівень гри розходиться з результатом, футбольну фортуну це особливо не хвилює...

Про "Дербі" ж я, дорогі друзі, взагалі не хочу ані слова казати. Може, ви нам підкажете, навіщо такі команди виходять у "вищий світ"? Пишіть листи — і до зустрічі в новому, захоплюючому сезоні англійського футболу!

Микита КРИЛОВ.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. МАНЧЕСТЕР ЮНАЙТЕД	38	27	6	5	80-22	87
2. Челсі	38	25	10	3	65-26	85
3. Арсенал	38	24	11	3	74-31	83
4. Ліверпуль	38	21	13	4	67-28	76
5. Евертон	38	19	8	11	55-33	65
6. Астон Вілла	38	16	12	10	71-51	60
7. Блекберн	38	15	13	10	50-48	58
8. Портсмут	38	16	9	13	48-40	57
9. Манчестер Сіті	38	15	10	13	45-53	55
10. Вест Хем	38	13	10	15	42-50	49
11. Тоттенхем	38	11	13	14	66-61	46
12. Ньюкасл	38	11	10	17	45-65	43
13. Мідлсбро	38	10	12	16	43-53	42
14. Уїган	38	10	10	18	34-51	40
15. Сандерленд	38	11	6	21	36-59	39
16. Болтон	38	9	10	19	36-54	37
17. Фулхем	38	8	12	18	38-60	36
18. РЕДИНГ	38	10	6	22	41-66	36
19. БІРМІНГЕМ	38	8	11	19	46-62	35
20. ДЕРБІ	38	1	8	29	20-89	11

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Вест Бромвич	46	23	12	11	88-55	81
2. Сток Сіті	46	21	16	9	69-55	79
3. Халл Сіті	46	21	12	13	65-47	75
4. Брістоль Сіті	46	20	14	12	54-53	74
5. Крістал Пелас	46	18	17	11	58-42	71
6. Уотфорд	46	18	16	12	62-56	70
7. Вулверхемптон	46	18	16	12	53-48	70
8. Інсвич	46	18	15	13	65-56	69
9. Шеффілд Юнайтед	46	17	15	14	56-51	66
10. Плімут	46	17	13	16	60-50	64
11. Чарльтон	46	17	13	16	63-59	64
12. Кардіфф	46	16	16	14	59-55	64
13. Бернлі	46	16	14	16	60-67	62
14. КПР	46	14	16	16	60-66	58
15. Престон	46	15	11	20	50-56	56
16. Шеффілд Уенсдей	46	14	13	19	54-55	55
17. Норвич	46	15	10	21	49-59	55
18. Барнслі	46	14	13	19	52-65	55
19. Блекпул	46	12	18	16	59-64	54
20. Саутгемптон	46	13	15	18	56-72	54
21. Ковентрі	46	14	11	21	53-64	53
22. Лестер	46	12	16	18	42-45	52
23. Скантoрп	46	11	13	22	46-69	46
24. Колчестер	46	7	17	22	62-86	38

БОМБАРДИРИ

31 — К. Роналду (Манчестер Юнайтед, 4).
24 – Адебайор (Арсенал, 3), Ф. Торрес (Ліверпуль).
19 - Санта Крус (Блекберн).
15 – Айєгбені (Евертон, 1), Бербатов (Тоттенхем, 1), Кін (Тоттенхем, 3), Мваруварі (Манчестер Сіті, Портсмут).
14 - Тевес (Манчестер Юнайтед).
13 - Кар'ю (Астон Вілла, 1).
12 - Дефо (Портсмут, Тоттенхем, 2), Руні (Манчестер Юнайтед).
11 - Агбонлахор (Астон Вілла), Анелька (Челсі, Болтон), Джеррард (Ліверпуль, 3), Оуен (Ньюкасл, 2).
10 - Кітсон (Рединг), Лемпард (Челсі, 4), Ештон (Вест Хем)

Команди	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. Манчестер Юнайтед		2:0	2:1	3:0	2:1	4:0	2:0	2:0	1:2	4:1
2. Челсі	2:1		2:1	0:0	1:1	4:4	0:0	1:0	6:0	1:0
3. Арсенал	2:2	1:0		1:1	1:0	1:1	2:0	3:1	1:0	2:0
4. Ліверпуль	0:1	1:1	1:1		1:0	2:2	3:1	4:1	1:0	4:0
5. Евертон	0:1	0:1	1:4	1:2		2;2	1:1	3:1	1:0	1:1
6. Астон Вілла	1:4	2:0	1:2	1:2	2:0		1:1	1:3	1:1	1:0
7. Блекберн	1:1	0:1	1:1	0:0	0:0	0:4		0:1	1:0	0:1
8. Портсмут	1:1	1:1	0:0	0:0	0:0	2:0	0:1		0:0	0:0
9. Манчестер Сіті	1:0	0:2	1:3	0:0	0:2	1:0	2:2	3:1		1:1
10. Вест Хем	2:1	0:4	0:1	1:0	0:2	2:2	2:1	0:1	0:2	
11. Тоттенхем	1:1	4:4	1:3	0:2	1:3	4:4	1:2	2:0	2:1	4:0
12. Ньюкасл	1:5	0:2	1:1	0:3	3:2	0:0	0:1	1:4	0:2	3:1
13. Мідлсбро	2:2	0:2	2:1	1:1	0:2	0:3	1:2	2:0	8:1	1:2
14. Уїган	0:2	0:2	0:0	0:1	1:2	1:2	5:3	0:2	1:1	1:0
15. Сандерленд	0:4	0:1	0:1	0:2	0:1	1:1	1:2	2:0	1:2	2:1
16. Болтон	1:0	0:1	2:3	1:3	1:2	1:1	1:2	0:1	0:0	1:0
17. Фулхем	0:3	1:2	0:3	0:2	1:0	2:1	2:2	0:2	3:3	0:1
18. Рединг	0:2	1:2	1:3	3:1	1:0	1:2	0:0	0:2	2:0	0:3
19. Бірмінгем	0:1	0:1	2:2	2:2	1:1	1:2	4:1	0:2	3:1	0:1
20. Дербі	0:1	0:2	2:6	1:2	0:2	0:6	1:2	2:2	1:1	0:5

Команди	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	І	В	Н	П	М	О
1. Манчестер Юнайтед	1:0	6:0	4:1	4:0	1:0	2:0	2:0	0:0	1:0	4:1	38	27	6	5	80-22	87
2. Челсі	2:0	2:1	1:0	1:1	2:0	1:1	0:0	1:0	3:2	6:1	38	25	10	3	65-26	85
3. Арсенал	2:1	3:0	1:1	2:0	3:2	2:0	2:1	2:0	1:1	5:0	38	24	11	3	74-31	83
4. Ліверпуль	2:2	3:0	3:2	1:1	3:0	4:0	2:0	2:1	0:0	6:0	38	21	13	4	67-28	76
5. Евертон	0:0	3:1	2:0	2:1	7:1	2:0	3:0	1:0	3:1	1:0	38	19	8	11	55-33	65
6. Астон Вілла	2:1	4:1	1:1	0:2	0:1	4:0	2:1	3:1	5:1	2:0	38	16	12	10	71-51	60
7. Блекберн	1:1	3:1	1:1	3:1	1:0	4:1	1:1	4:2	2:1	3:1	38	15	13	10	50-48	58
8. Портсмут	0:1	0:0	0:1	2:0	1:0	3:1	0:1	7:4	4:2	3:1	38	16	9	13	48-40	57
9. Манчестер Сіті	2:1	3:1	3:1	0:0	1:0	4:2	2:3	2:1	1:0	1:0	38	15	10	13	45-53	55
10. Вест Хем	1:1	2:2	3:0	1:1	3:1	1:1	2:1	1:1	1:1	2:1	38	13	10	15	42-50	49
11. Тоттенхем		1:4	1:1	4:0	2:0	1:1	5:1	6:4	2:3	4:0	38	11	13	14	66-61	46
12. Ньюкасл	3:1		1:1	1:0	2:0	0:0	2:0	3:0	2:1	2:2	38	11	10	17	45-65	43
13. Мідлсбро	1:1	2:2		1:0	2:2	0:1	1:0	0:1	2:0	1:0	38	10	12	16	43-53	42
14. Уїган	1:1	1:0	1:0		3:0	1:0	1:1	0:0	2:0	2:0	38	10	10	18	34-51	40
15. Сандерленд	1:0	1:1	3:2	2:0		3:1	1:1	2:1	2:0	1:0	38	11	6	21	36-59	39
16. Болтон	1:1	1:3	0:0	4:1	2:0		0:0	3:0	3:0	1:0	38	9	10	19	36-54	37
17. Фулхем	3:3	0:1	1:2	1:1	1:3	2:1		3:1	2:0	0:0	38	8	12	18	38-60	36
18. Рединг	0:1	2:1	1:1	2:1	2:1	0:2	0:2		2:1	1:0	38	10	6	22	41-66	36
19. Бірмінгем	4:1	1:1	3:0	3:2	2:2	1:0	1:1	1:1		1:1	38	8	11	19	46-62	35
20. Дербі	0:3	1:0	0:1	0:1	0:0	1:1	2:2	0:4	1:2		38	1	8	29	20-89	11

СКАНВОРД № 113 «ФК «ХАРКІВ-2008»

Нідерл. клуб

... Фрідрих

Гаттузо ...

Професіонал

Фото 2

Нападник "АЗ"

Фото 1

"Хартс ... Оук"

Володар "Золотого м'яча" - 2006

Форвард "Вест Хема"

Клуб з Ростова

Місце скріплення

Хавбек "Саутгемптона"

Фото 1

Фото 2

Англ. клуб першого дивізіону

Опорник зб.України 90-х рр.

Бек "Спартака" 90-х рр.

Труси

Угорський клуб

Демпсі, Макбрайд

Фото 3

Вершина

Фото 3

Фото 4

... Гібсон (актор)

Оборонець "Сатурна"

Фото 4

Невдале румун. придбання "Шахтаря"

"Санта - ..."

Відьмак

Угрув. форвард "Торіно"

Нападник ЦСКА

Наступ

Різновид гри в більярд

"Каноніри"

Фото 5

Гравець зб.Ізраїлю

"... Україна" (телеканал)

Фото 5

Фото 6

Фото 6

Поперечина

Навч. заклад

... Віктор

Фото 7

Хавбек зб.Данії

Електр. танцювальна музика

Оборонець "Дженоа"

Клуб із Бельгії

П ...

"... Дені"

Фото 8

Фото 9

Бек зб. Камеруну

Фото 10

Зустріч

Пунта - ... (місто в Чілі)

Фото 7

Фото 8

Фото 9

Фото 10

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Понеділок, 19 травня
УТ-1

12.20. Д/ф "Футбол. Міфологія"

"Мегаспорт"

14.55. Чемпіонат Голландії. Плей-офф до Ліги чемпіонів. Фінал. "Аякс" — "Твене"
21.35, 5.55. Чемпіонат Росії. Огляд 11 туру
22.30. "Відверто про футбол"

Вівторок, 20 травня
"Мегаспорт"

13.10. "Відверто про футбол"
23.00. Чемпіонат Росії. "Спартак" — "Сатурн"

Середа, 21 травня
"1+1"

21.20. "Про Лігу"
21.30. Ліга чемпіонів. Фінал. "Манчестер Юнайтед" — "Челсі"

"Україна"

20.45. Ліга чемпіонів. Фінал. "Манчестер Юнайтед" — "Челсі"

"Мегаспорт"

18.45. "Мундіаль"
19.20. "Світовий футбол"

Четвер, 22 травня
"Мегаспорт"

6.00. "Світовий футбол"
15.00. Чемпіонат Росії. "Динамо" — "Терек"
0.55. "Мундіаль"

П'ятниця, 23 травня
"Мегаспорт"

14.15. "Goalissimo"
15.15. Чемпіонат Росії. "Спартак" — "Сатурн"

Субота, 24 травня
ТЕТ

21.30. Товариський матч. Голландія — Україна

"Мегаспорт"

21.10. "100 % "Динамо"

Неділя, 25 травня
ICTV

0.00. "Про футбол"

"Україна"

22.20. "Футбольний уїк-енд"

УТ-1

17.10. "На шляху до Євро-2008"
21.20. "Наш футбол"

"Мегаспорт"

12.20. "100% "Динамо"

Будь у формі завжди!

Виробничо-торгова фірма **"ДЕМОС"**
Офіційний ділер фабрики "Winner" Угорщина

- СПОРТФОРМА - футбол, волейбол, баскетбол (індивід. написи, емблеми, логотипи)
- СПОРТКОСТЮМИ, ФУТБОЛКИ
- СПОРТВЗУТТЯ в т.ч. ADIDAS, Winner
- СПОРТІНВЕНТАР, ТРЕНАЖЕРИ
- М'ЯЧІ Winner

м.Бровари, вул.Гагаріна, 30 (*стадіон "Спартак"*)
Магазин: т./ф. (04494) 6-57-73, склад: т. 5-30-24
т./ф.: 6-24-12

Український ФУТБОЛ

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
60994

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить тричі на тиждень (вівторок, середа, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України» Державного управління справами. Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua

В.о. головного редактора
Л.О.МАКСИМЕНКО
О.П.ТРАВЯНКА
(відповідальний за випуск)
Видрукувано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025053.
Індекс 60994.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з позицією редакції. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори і рекламодавці, за якість друку — друкарня, за доставку газети — пошта. Матеріали, надруковані в газеті «Український футбол», є власністю видавця, захищені міжнародним і українським законодавством і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове. Ціна вільна. © «Український футбол».

